

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΡΙΘΜ

114

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία τῆς Κοινότητος «Ἅγιος Ἰωάννης», Boston, Mass.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

Α

Ω

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Vol. V. No. 114. — October 1, 1939

Ten Cents a Copy

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοῦς
Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟ-
ΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ.—Με ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φωνιάς, στοιχεῖα
εὐαγγέλια, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἐλ-
κύνει τοὺς μαθητάς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεως μας ὅλη, εἰς 100
ἀπλούστατα μαθήματα. Ἐκδοσις πολυτελείας. Δεδεμένον 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. —
ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ.—Εἰς τὸ πολυτελὲς καὶ καλοτυπωμένον
αὐτὸ βιβλίον ἐξηγούνται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς
τοὺς Ναοὺς μας, με ἐρωταποκρίσεις ἀπλᾶς. Τὸ κάθε ἴ. Ἀντικεί-
μενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγείται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέ-
λος ὅλα αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιά τῆς Ἀμερικῆς.
Πολυτελὲς δεδεμένον 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορι-
κὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ, Βιβλία Α' καὶ
Β'.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλ-
ληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μὲν εἰς ἓνα κομψότατον τόμον. 160
σελίδες με πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἔθnika,
ἐρωτήσεις συγκεντρωτικὰς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

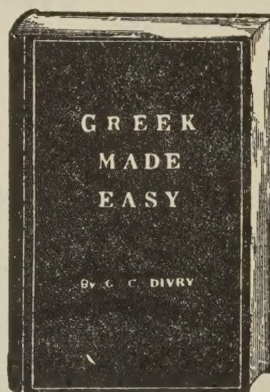
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΙΩ. ΑΡ-
ΣΕΝΗ. Σύνομος καὶ πρακτικὴ, γραμμένη ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλ-
ληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ συγκεντρωμένα ἐρωτήσεις τοῦ βι-
βλίου τούτου εἶναι πολὺ βοηθητικαὶ τόσο διὰ τὸν διδάσκαλον ὅ-
σον καὶ διὰ τοὺς μαθητάς. Ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ με
πλείστας εἰκόνας. Ἐνεκρίθη ὡς ἡ καταλληλότερα ὑπὸ τοῦ Ἀνω-
τάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν συνιστῶμεν ἀνεπιφυ-
λάκτως. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.45.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. —
Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος διὰ τὰ ἐν Ἀ-
μερικῇ Σχολεῖα. Με πολλὰς ἀσκήσεις καὶ ἀπληλαγμένη κοινωσι-
κῶν κανόνων, ἐνεκρίθη ὡς ἡ ἀρίστη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ.
Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Συνετάχθη καὶ ἐξεδόθη ἐνταῦ-
θα, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ με στοιχεῖα καθαρὰ καὶ
εὐανάγνωστα. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.50.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. —
ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθεῖσα ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνό-
παῖδα τῆς Ἀμερικῆς. Περιέχει πλείστα ὅσα ἔργα κατὰλληλα διὰ
τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιῶν μας εἰς τὰς διαφόρους ἑορτάς κλπ.
ἔχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικὰ Θεατρικὰ Ἔργα
καὶ Κομωδίας, κλπ. Ὅλα με νέον Ἑλληνοαμερικανικὸν πνεῦμα.
Ἐκδοσις Ἀμερικανική. Τιμᾶται χαρτόδετον \$1.00.

**CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX
CHURCH. (A Sunday School Primer).** — By Rev.
GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστι-
ανικὴ Κατήχησις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες
διὰ παιδιά μὴ ὁμιλοῦντα Ἑλληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρη-
σιμοποιηθῇ καὶ ὑπὸ ἐνγλίκων οἰασθήποτε ἐθνικότητος. Διὰ τοῦ
βιβλίου τούτου διδάσκονται με ἀπλᾶς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις
αἱ βάσεις τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως
ἐννοούμενα ἀπὸ μικροῦς καὶ μεγάλους. Τιμᾶται δεδεμ. 75 σέντς.

GREEK MADE EASY—Νέα Ἀπλὴ καὶ Συγχρονισμένη
Μέθοδος τῆς Ἑλληνικῆς δι' Ἀμερικανούς. By G. C. DIVRY.
Ἡ πρώτη καὶ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς δι-
δασκαλίαν ἐν σχολείῳ ἢ κατ' οἶκον ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης ὑπὸ Ἀμερικανῶν, παιδιῶν ἢ ἐνηλίκων. Εὐμέθοδος, πρα-

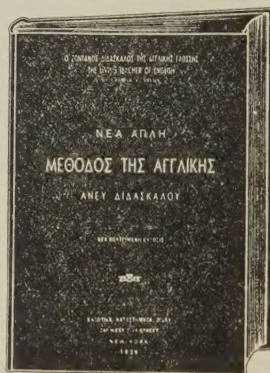

κτικὴ, εὐκολωτάτη. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλλήν. Γραμμα-
τικῆς διὰ παραδειγμάτων λέξεων ἢ ἀπλῶν φράσεων. ἔχει τὴν
ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης λέξεως διὰ τῶν συνήθων Ἀγγλικῶν
χαρακτηρῶν. Ἐλκύει ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος τὸν μαθητὴν,
διδάσκουσα πράγματα καθημερινῆς χρήσεως με τὸ εὐκολώτερον
σύστημα τοῦ κόσμου, στοιχεῖα μεγάλα, κλπ. Τιμᾶται δεδ. \$1.50.

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ & ΕΛΛΗΝΟΑΓΓ. ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY

Τὸ περίφημον τοῦτο Λεξικόν, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξι-
κοῦ τοῦ Webster, ἔχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν καὶ προφορὰν ὅλων
τῶν χρησίων Ἀγγλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν λέξεων. Ἐπίσης σύντο-
μον Ἀγγλικὴν Γραμματικὴν, χάριτας καὶ πλείστας ὠφελίμους ἐν
Ἀμερικῇ πληροφορίας. Χρυσόδετον, με δύο εἰρητῆρια ... \$1.25.

**ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.**—«Ὁ Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς
Γλώσσης».—Υπὸ G. C. DIVRY.—Ἡ νεωτάτη καὶ ἀπλουστά-

τὴ μέθοδος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Διδάσκει τὴν ἐντε-
λῶς ἀκριβῆ Ἀμερικ. προφορὰν. Σύστημα εὐκολώτατον, ἀπλοῦν
καὶ πρακτικόν. Ἰδιαίτερος κατὰλληλος δι' ἀρχαρίους μαθητάς
οἰασθήποτε ἡλικίας ἢ μορφώσεως. Τιμᾶται πανόδετον \$1.25.

**D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK**

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. 'Αριθ. 114

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939

ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Η ΠΑΡΟΥΣΑ στήλη ποτὲ δὲν ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος. Ἄν τοῦ κανόνος μας τούτου κάμνωμεν τὴν φορὰν ταύτην ἐξαίρεσιν, τοῦτο εἶνε διότι τὸ θέμα ὅπερ θὰ θίξωμεν διὰ τῶν κατωτέρω γραμμῶν εἶνε, τοῦλάχιστον δι' ἡμᾶς τοὺς ὁμογενεῖς, ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος καὶ ὑψίστης πάντοτε σημασίας.

Τὸ ζήτημα τοῦτέστι τῆς ἐκμορφώσεως τῶν ὁμογενῶν μαθητοπαίδων μας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδά, ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἐνταῦθα πεφλημένην ὁμογένειαν καὶ τὴν ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικὴν μας Ἀρχὴν ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου, ζήτημα ζωτικόν, μὴ ἐπιδεχόμενον συζητήσεις καὶ ἀναβολὰς καὶ ἀμελείας. Ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντίθετον γνώμην;

Ἡ μόρφωσις τῶν τέκνων μας συμφώνως πρὸς τὰς γραμμὰς ἐκείνας τὰς ὁποίας μὲ τόσῃν προσοχὴν, μὲ τόσῃν ἐπιμέλειαν, μὲ τόσῃν σοφίαν, ἐχάραξε καὶ χαράσσει τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῆς Σ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὀφείλει νὰ ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς τὸ πρῶτιστον καθήκον, τὴν ὑψίστην ὑποχρῶσιν μας.

Τὰ ιδεώδη μας τὰ τόσον εὐγενῆ καὶ ὠραῖα, αἱ παραδόσεις μας, τὰ ἀγνὰ ἔθιμά μας, ἡ ἄμωμος θρησκεία μας, ὁ πολιτισμὸς μας, ἡ τόσον λαμπρὰ καὶ περὶδοξος Ἱστορία μας, οὐδεμίαν θὰ ἔχουν δι' ἡμᾶς σημασίαν ἐὰν δὲν προσπαθῇσωμεν, π ἄ σ η θ υ σ ί α, νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς παῖδάς μας τὸ μέσον ἐκεῖνο τὸ τετιμημένον, τὴν γλῶσσαν δηλαδή, μὲ τὴν ὁποίαν ἀνεπτύχθησαν, διεφυλάχθησαν καὶ μετεδόθησαν πρὸς τόσους καὶ τόσους.

Τελευταίως ἀκόμη ἓνας Ἀμερικανὸς ἰδιώτης ἐτόνιζεν ὅτι τὸ πᾶν δι' αὐτὸν θὰ ἦτο μία ἄσκοπος ἐργασία ἐὰν δὲν ἐγνώριζε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ ἐὰν δὲν ἐπεσκέπτετο τὴν χώραν ἐκείνην ὅπου ἀνεπτύχθησαν αἱ λεπτότεραι ιδέαι καὶ ἐκαλλιεργήθησαν τὰ ἀγνότερα τῶν αἰσθημάτων. Ἡ ζωὴ, ἔλεγε, θὰ τοῦ ἦτο ἓνας γριφος, ἓνας ἀνωφελὴς καὶ μάταιος περιπάτος ἐὰν δὲν ἐνετράφα εἰς τοὺς Ἑλληνας σοφούς τῶν ὁποίων αἱ ιδέαι καὶ ἡ γλῶσσα καὶ ἡ ὠραιότης εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἀνυπέρβλητοι παρ' ὅλας τὰς σημερινὰς προόδους εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ.

Ἀτυχῶς ὑπάρχουν μερικοὶ γονεῖς — καὶ πρὸς

αὐτοὺς ἀπευθυνόμεθα ἰδιαιτέρως — οἱ ὅποιοι ἐφαρμόζουν τὴν γνωστὴν θεωρίαν «οὐ με πείσεις, κἂν με πείσης» καὶ μικρὰν ἢ καλλίτερον οὐδεμίαν ἀπολύτως δίδουν σημασίαν εἰς τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σοβαρώτατον ζήτημα τῆς ἔστω καὶ στοιχειώδους ἐλληνικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων των. Ζῶντες ἐν Ἀμερικῇ ἔνθα ὑπάρχει ἐν σχεδὸν ἑκατομμύριον Ὁμογενῶν, λησιμονοῦν τελείως ὅτι μὲ τὴν ἐκμάθησιν ὑπὸ τῶν τέκνων των τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, θὰ ἔδιδον εἰς αὐτὰ δύο ἀκόμη χεῖρας, διπλᾶ μέσα, διὰ νὰ δύνανται τοῦλάχιστον νὰ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ὁμογενεῖς, πλείστοι τῶν ὁποίων διατηροῦν ἀκμαίαις καὶ ἀνθούσας ἐπιχειρήσεις ἀνὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Μεγάλης ταύτης Χώρας, ὅπως γνωρίζομεν.

Φέρουν διαφόρους προφάσεις, προχείρους καὶ ἀστηρίκτους, τὰς ὁποίας δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα διότι εἶνε ἐντελῶς ἀστήρικτοι. Ἀμελοῦν τελείως καὶ ἀφήνουν νὰ περάσουν ἄσκοπα τὰ ὠραιότερα ἔτη τῆς μικρᾶς ἡλικίας τῶν παιδιῶν των. Πόσοι καὶ πόσοι ὅμως γονεῖς δὲν ἐθρήνησαν καὶ δὲν θρηνοῦν τώρα διότι ἐναντι τῶν τέκνων των ἔδειξαν τόσον χλιαρὰν καὶ χαλαρὰν στάσιν! Ὅλοι μας ἴσως θὰ ἔχωμεν πρόχειρα παραδείγματα τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας μερικῶν γονέων σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Ἑλληνικῆς ἀναπτύξεως τῶν τέκνων των.

Τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῶν Κοινοτήτων καὶ Ὁργανώσεων, Ἀπογευματινὰ καὶ Ἡμερήσια, ἔχουν ἀρχίσει ἤδη τὸ Ἑλληνοποιόν των ἔργον χάρις εἰς τὸν ἀκραιφνῆ καὶ ἀκούραστον ζῆλον τῶν Κοινοτικῶν Παραγόντων καὶ τῶν Διδασκάλων, οἱ ὅποιοι, ὡς πραγματικοὶ ἀκατάβλητοι καὶ ἀκαταπόνητοι ἥρωες εὐρίσκονται καὶ πάλιν εἰς τὰς ἔδρας ὡς τέλειοι Ἀπόστολοι τῆς Ὁμογενείας διὰ νὰ διδάξουν, διὰ νὰ συμβουλευθῶσιν. Ἀπτόητοι πρὸ τῶν ποικίλων ἐμποδίων των φροντίζουν πάσῃ δυνάμει νὰ ἐπιτελοῦν τὸ καθήκον των τὸ βαρὺ καὶ δύσκολον ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα περιστάσεις μόλις ἔχοντες τὰ οικονομικὰ μέσα διὰ νὰ στηριχθῶν εἰς τὴν ἰδιωτικὴν των ζωὴν.

Δὲν θὰ θελήσουν οἱ γονεῖς, δὲν θὰ θελήσουν οἱ κηδεμόνες, δὲν θὰ θελήσουν γενικῶς ὅλοι οἱ Ὁμογενεῖς, νὰ συνεργασθῶν προθύμως καὶ ἀνεπιφυλάκτως μετὰ τῶν ζῆλωτων διδασκάλων καὶ διδασκα-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

1—15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, 1939

- 1 Κυριακή. — 'Ανανίου 'Αποστόλου, Ρωμανού τοῦ Με-
λωδοῦ. 'Ηχ. Α'. 'Εωθ. Ζ'. 'Απόστ. Κυριακῆς ΙΗ' Εὐαγ-
γέλιον Β' Λουκᾶ.
2 Δευτέρα. — Κυπριανοῦ 'Ιερομ. 'Ιουστίνης μάρτυρος.
3 Τρίτη. — Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου.
4 Τετάρτη. — 'Ιεροθέου 'Επισκόπου 'Αθηνῶν.
5 Πέμπτη. — Χαριτίνης μάρτυρος.
6 Παρασκευή. — Θωμᾶ 'Αποστόλου.
7 Σάββατον. — Σεργίου καὶ Βάχρου μαρτύρων.
8 Κυριακή. — Πελαγίας δσίας, ('Ηχ. Β' 'Εωθ. Η'.
'Απόστολος Κυρ. ΙΘ' Εὐαγγέλιον Γ' Λουκᾶ.)
9 Δευτέρα. — 'Ιακώβου 'Αποστ. τοῦ 'Αλφαίου.
10 Τρίτη. — Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.
11 Τετάρτη. — Φιλίππου 'Αποστόλου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ
Διακόνων.
12 Πέμπτη. — Πρόβου, Ταράχου, 'Ανδρονίκου, 'Αν-
δρομάχης μαρτύρων.
13 Παρασκευή. — Βενιαμὴν μάρτυρος. 'Ονομ. ἑορτὴ
Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμὴν Α'.
14 Σάββατον. — Ναζαρίου, Γερβασίου μαρτύρων.
15 Κυριακή. — 'Αγίων Πατέρων, Λουκιανοῦ δσίου
('Ηχ. Γ'. 'Εωθ. Θ'. 'Απόστ. καὶ Εὐαγγ. Κυρ. 'Αγίων Πα-
τέρων).

λισσῶν μας χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ πραγματικοῦ
καὶ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῶν τέκνων
των; Δὲν θὰ θελήσουν νὰ ἐκλάβουν τὸ ζήτημα τῆς
'Ελληνοποιήσεως τῆς νέας γενεᾶς ὡς σοβαρόν τι καὶ
ἀπόλυτον καὶ ὄχι ὡς «ἀστειόν» καὶ μικρὸν ζήτημα;

Γνωρίζομεν, καλλίτερον ἴσως παντὸς ἄλλου, ὅτι
ἔχουν καὶ οἱ γονεῖς, ἔχουν καὶ οἱ κηδεμόνες τὰς δυ-
σκολίας των καὶ τὰ προβλήματα των καὶ τὰς στενο-
χωρίας των. Γνωρίζομεν ὅτι ἔχουν νὰ ἀντιπαλαίσουν
πρὸς τόσα καὶ τόσα ζητήματα εἰς τὸν τραχὺν ἀγῶνα
τῆς ζωῆς αὐτῆς. Ἀλλὰ ἀκριβῶς ἀπὸ τὰς θυσίας των
αὐτὰς χάριν τῶν 'Ελληνοπαίδων των θὰ ἀντλήσουν
καὶ τὰς μεγαλυντέρας δυνάμεις διὰ νὰ ἀντιμετωπί-
σουν καὶ τὰς δυσκόλους περιστάσεις.

'Η πεποίθησις ὅτι μοχθεῖ καὶ κοπιᾷ κανεὶς ὑ-
πὲρ μεγάλων ἀρχῶν, αἱ θυσίαι ὑπὲρ τῶν ἄλλων καὶ
μάλιστα ὑπὲρ τῶν μικρῶν τὰ ὅποια ἐδέχθη εἰς τὰς
ἀγάλας Του καὶ ἠυλόγησεν ὁ Θεὸς Λυτρωτῆς, ὁ
πρῶτος Διδάσκαλος τοῦ κόσμου, ὁ Σωτὴρ τῆς ἀν-
θρώπιτης, δίδουν ἐκτάκτους δυνάμεις εἰς τοὺς ἀν-
θρώπους διὰ νὰ κατανικήσουν ὅλα τὰ τυχόν παρεμ-
βαλλόμενα ἐμπόδια. Τὸ γεγονός ὅτι κοπιᾷ κανεὶς
διὰ νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἄλλους ἰδεώδη ὠραία καὶ
ὕψηλά, δίδει πάντοτε δυνάμεις ἀκαταβλήτους, ἀνα-
πληροῖ τὰ ἐλλείποντα.

Εἶνε ὅθεν ἐπιτακτικὸν καθήκον νὰ
γίνῃ ἐφέτος ὅ,τι φυσικῶς δυνατόν διὰ νὰ γενικευθῇ
ἡ 'Ελληνικὴ μόρφωσις τῶν ἐδῶ 'Ελληνοπαίδων. Ἄς
μὴ προβληθῇ οὐδεμία ἀπολύτως πρόφασις ἐκ μέρους
τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων πρὸ τῆς ὑψίστης αὐτῆς
ὕποχρεώσεως. Εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐπιτακτικὸν
τὸ καθήκον τοῦτο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

8 Σεπτεμβρίου, 1939.

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους 'Ιερατικοὺς Προϊ-
σταμένους καὶ τὰ 'Εντιμότατα 'Εκκλ.) καὶ Συμ-
βούλια τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς.

Γράφοντες ὑμῖν καὶ πάλιν, ὅτι ἡ Ζ'. Γενικὴ Κληρι-
κολαϊκὴ Συνέλευσις τῶν Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς 'Αρ-
χιεπισκοπῆς θὰ συγκροτηθῇ ἐν Νητητρόιτ, Μίσο., τὴν
15ην προσεχοῦς 'Οκτωβρίου ἐ. ξ., παρακαλοῦμεν θερ-
μῶς, ὅπως ἀντιπροσωπευθῆτε εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ Εὐλα-
βεστάτου 'Ιερατικοῦ Προϊσταμένου καὶ ἐνὸς Λαϊκοῦ
'Αντιπροσώπου.

'Ο εὐλαθέστατος 'Ιερατικὸς Προϊστάμενος καὶ τὸ
'Εντιμότατον Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰσθε οἱ ἀνώτε-
ροι ἄρχοντες τῆς Κοινότητος. Οἱ δημιουργοὶ τῆς αὔρι-
ον. Οἱ ἐξασφαλισταὶ ἐνὸς μέλλοντος αἰωνίου καὶ ἐν-
δόξου.

Εἶναι ἐπομένως τιμὴ ὑμῶν καὶ καθήκον καὶ συμ-
φέρον, ὅπως ἔλθῃτε εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην.

Θὰ ἴδῃτε ἐκεῖ τὴν 'Ελληνικὴν 'Ορθοδοξίαν καὶ τὴν
'Ομογένειαν ἡνωμένην.

Θὰ μάθητε τὰς προόδους αὐτῆς καὶ τὰς ἀνάγκας.

Θὰ ἀποφασίσῃτε διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν αὐτῆς
καὶ σταδιοδρομίαν.

Οἱ 'Εθνικαὶ Συνελεύσεις τῶν 'Οργανώσεων ΑΗΕΡΑ
καὶ ΓΑΡΑ εἶχον καὶ ἐφέτος πολὺ μεγάλην ἐπιτυχίαν.
Προσῆλθον εἰς αὐτὰς 'Αντιπρόσωποι ἀπὸ τὰ πέρατα
τῆς 'Αμερικῆς μετὰ τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν.
Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐξώδευσαν ἐξ ἰδίων των δολλάρια
πολλὰ. Διὰ τὴν Κοινότητα ὑμῶν δὲν θὰ εἶναι μεγάλη ἡ
δαπάνη διὰ τὸν Κληρικὸν καὶ Λαϊκὸν 'Αντιπρόσωπον
αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ ὠφέλεια θὰ εἶναι ἀνυπολογίστου σημα-
σίας. Δύναται δὲ νὰ εὑρεθῇ καὶ Χριστιανός, ὅστις θὰ
ἤθελε νὰ ἔλθῃ ἐξ ἰδίων του ὡς Λαϊκὸς 'Αντιπρόσωπος
τῆς Κοινότητος.

Παρακαλοῦντες ὅθεν ἐκ νέου, ὅπως ἡ Κοινότης ὑ-
μῶν ἀντιπροσωπευθῇ ἀνυπερθέτως διὰ τοῦ Εὐλαβεστά-
του 'Ιερατικοῦ Προϊσταμένου καὶ ἐνὸς Λαϊκοῦ 'Αντι-
προσώπου καὶ ἀναμένοντες ὑμᾶς εἰς τὴν Συνέλευσιν
ταύτην, διατελοῦμεν

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν καὶ ἀγάπης,

† 'Ο 'Αμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΣΠΑΝΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλοῦνται οἱ δυσεύρετοι 24 Τόμοι τῆς Μεγά-
λης 'Εγκυκλοπαιδείας «Πυρσοῦ» παραδοτέοι ἐν
Νέᾳ 'Υόρκῃ. Εἶναι σχεδὸν ἀμεταχείριστοι. 'Α-
ξία των \$100. 'Απευθυνθῆτε Γραφεῖα «'Ορθοδό-
ξου Παρατηρητοῦ»:

2519 30th Drive, Astoria, N. Y.

ΕΒΔΟΜΗ ΓΕΝ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡ. ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

Νητηρόιτ, Μίτσ., 16—20 Ὀκτωβρίου, 1939

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- 1ον).—Θρησκευτικὴ Τελετή.
- 2ον).—Προσφωνήσεις.
- 3ον).—Καταρτισμὸς Προεδρείου καὶ Ἐπιτροπῶν.
- 4ον).—Ἐκθεσίς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπὶ τῆς παρελθούσης τετραετίας.
- 5ον).—Λογοδοσία Μ. Συμβουλίου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
- 6ον).—Ἐκθεσίς Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.
- 7ον).—Ἐκθεσίς Κ. Διοικητ. Συμβουλίου Φιλοπτ. Ἀδελφ. Ἑλληνίδων.
- 8ον).—Ἐκθεσίς Διοικ. Συμβουλίων Κατηχητικῶν Σχολείων, Ἱεραποστολῆς καὶ Περιοδικοῦ.
- 9ον).—Μελέτη ἐπὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν κατ' ἄτομον χριστιανῶν μας.
- 10ον).—Ἐκθεσίς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν Κοινοτήτων. Ἑνεργητικὸν καὶ Παθητικόν. Ἐξόφλησις ὑποθηκῶν.
- 11ον).—Προβολὴ φωτεινῶν Εἰκόνων τῶν Ἱ. Ναῶν, Σχολείων καὶ Ἰδρυμάτων Ἀχέπας καὶ Γκάπας.
- 12ον).—Τροποποιήσεις καὶ συμπλήρωσις Κανονισμῶν περὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν λοιπῶν Κανονισμῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
- 13ον).—Σύσκεψις ἐπὶ σχεδίου συντάξεως Ἱερέων καὶ Διδασκάλων, καὶ ἀσφαλίσεως αὐτῶν.
- 14ον).—Καθορισμὸς τόπου καὶ χρόνου τῆς Η'. Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
- 15ον).—Ἐκλογὴ Μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἀνατάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, Κατηχητικῶν Σχολείων, Φιλοπτ. Ἀδελφότητος, Ἱεραποστολῆς καὶ Περιοδικοῦ.
- 16ον).—Εἴ τι ἕτερον θέμα ἤθελεν ἐν τῷ μεταξύ ὀρισθῇ ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, ἢ τῆς ἰδίας Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἀστόρια, L. I., N. Y., τῇ 30ῇ Αὐγούστου 1939.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς)

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Ἀντιπρόσωποι, ὅπως ἀνανεώνωσι συνδρομητὰς τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ ἐγγράφωσι νέους τοιούτους, ἐπ' ἁμοιβῇ. Μόνον οἱ φέροντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας των δύνανται νὰ ἀποταθοῦν.

Διακόνου Ἰακώβου Κουκούνη
Καθηγητοῦ τῆς Προπαγ. Θεολογ. Σχολῆς,
Pomfret, Conn.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΣ Ο ΙΜΒΡΙΟΣ

Ἄς μὴ νομισθῇ, ὅτι, γράφων αὐτά, ἐπιχειρῶ ἱστορικὴν ἢ κριτικὴν μελέτην. Μίαν ἀπλὴν σκιαγραφίαν μόνον τῆς ἀγνώστου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φυσιογνωμίας, ποὺ ἐμελέτησε καὶ ἀπεκαθάρισε, ποὺ συνέλεξε καὶ ἀνασυνέταξε τὰ ἐν χρήσει ὑμνολογικὰ καὶ εὐχολογικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ τοῦτο ὅχι ὡς συμβολὴν ἱστορικὴν. Πολλοὺ γε καὶ δεῖ. Ὡς ὀφειλὴν μόνον ἠθικὴν πρὸς ἓνα ἀφανῆ ἐργάτην μᾶς κολοσσιαίας ἐργασίας, οἷα ἦτο καὶ εἶναι ἡ κριτικὴ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας βιβλίων, ἢ διόρθωσις, ἢ ἀνασυντάξις καὶ ἢ βελτιωμένη ἐκδόσις των.

Ἡ ἐκτίμησις μᾶς προσπαθείας ἢ ἐνὸς ἔργου τότε μόνον εἶναι ἀκριβής, ὅταν ἡ προσπάθεια ἢ τὸ ἔργον αὐτὸ τεθῇ μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ὅλως ἰδιατέρων συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας συνετελέσθη ἢ συνετελεῖται.

Διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἡμεῖς, ὡς δεῖ, τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησε καὶ ἔφερεν εἰς εὐτυχὲς πέρας ὁ Βαρθολομαῖος, ἀνάγκη νὰ προσέξωμεν εἰς τρία κύρια σημεῖα. Α') Τὴν δυσκολίαν τοῦ ἐγχειρήματος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχρειάζετο κριτικὴ δύναμις ἱκανὴ νὰ ἀποσπάσῃ τὰ περιττὰ χωρὶς νὰ θίξῃ τὰ ἀπαραίτητα, νὰ διορθώσῃ τὰ χρήζοντα διορθώσεως χωρὶς νὰ ζημιώσῃ τὸν ρυθμὸν, τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ὕφος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως. Β') Τὴν μικρὰν πίστωσιν χρόνου, τὴν ὁποίαν διέθετεν, ἐφ' ὅσον τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐξοικονομῇ περισσότερον, τοῦ κυρίως χρόνου τοῦ διατεθειμένου εἰς μελέτην, διδασκαλίαν καὶ συγγραφήν βιβλίων πρὸς χρῆσιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ μαθητῶν. Γ') Τὸ γεγονός, ὅτι τὴν ἐργασίαν ταύτην εἶχεν ὅχι ὡς συστηματικὴν καὶ μόνον ἐνασχόλησιν ἢ κατ' ἐντολήν, ἀλλ' ὡς συμβολὴν—ἐξ οἰκείας διαθέσεως—εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ τώρα ἂς ἴδωμεν τὴν ἱστορικὴν ἀνέλιξιν τῆς ἐργασίας ταύτης το Βαρθολομαίου.

Τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας μας εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοὺς αἰσθανθῇ, νὰ τοὺς κλείσῃ εἰς τὴν ψυχὴν του, νὰ τοὺς μελήσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀναλύσῃ κατὰ τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει διαμονὴν του ἀπὸ τοῦ 1793 μέχρι τοῦ 1808. Εἰς τὴν νεανικὴν του καρδίαν, ποὺ ἐπλατύνετο διὰ νὰ χωρέσῃ τὸν Θεόν, ὁσάκις ἐσήμαινεν ὁ καιρὸς τῆς κοινῆς προσευχῆς, εὗρισκεν ὅτι ἤχουν κακῶς καὶ ὅχι κατ' ἔννοιαν καὶ ρυθμικῶς καὶ μουσικῶς πολλοὶ τῶν ἐν χρήσει ὕμνων καὶ εὐχῶν. Ἡ πλοκὴ μερικῶν ἐξ αὐτῶν τοῦ ἐφαίνετο ποιητικὴ προχειρολογία συνδυασμένη μὲ εὐσεβῆ ἀμάθειαν. Καὶ εἶχε συλλάβει ἀπὸ τότε—ὅχι ὡς φιλοδοξίαν, ἀλλ' ὡς ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν—τὴν σκέψιν, ὅπως καταστήσῃ τὴν ὑμνολογίαν μας ἀξιωτέραν καὶ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης καὶ ἡμῶν, τῶν εὐσεβῶν τέκνων Του, οἱ ὁποῖοι ἔρχομεν—ἐξ αὐτοῦ ὑποδειχθείσαν—τὴν ὀφειλὴν, ὅπως προσκυνῶμεν Αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ καὶ δοξολογῶμεν Αὐτὸν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς.

Ἦθελεν ὅμως νὰ καταστή ὁ ἴδιος ἱκανώτερος πρὸς

τοῦτο καὶ λαβὼν τὴν κανονικὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Μετάνοιαν του, τὴν Μονὴν Κουτλουμουσίου, ἀνεχώρησεν, ἱερομόναχος ἤδη, εἰς Κυδωνίας τῆς Μ. Ἀσίας, ὅπου Σχολή, ἐκ τῶν πρώτων τότε τοῦ Γένους, μετελαμπάδευε τὰ πνευματικὰ φῶτά της διὰ τῶν περιωνύμων διδασκάλων Βενιαμίν τοῦ Λεσβίου καὶ Γρηγορίου τοῦ Σαράφη.

Τὸ 1812, μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του, ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἀγιώνυμον Ὅρος ἔλαβε τὴν ἐντολήν, ὅπως ἀπερχόμενος εἰς τὴν Γενέτειράν του Ἰμβρον, οἰκοδομήσῃ Μετόχιον τῆς Μονῆς. Ἐνταῦθα ἐλθὼν οἰκοδόμησε πράγματι περικαλλὲς Μετόχιον εἰς τιμὴν τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, προκίλλας αὐτὸ καὶ δι' εὐσεβῶν δωρεῶν τῶν κατοίκων, καλέσας δὲ παρ' αὐτῷ μαθητὰς μετέβαλε τοῦτο εἰς Σχολήν. Μετὰ δύο ἔτη ὅμως λόγῳ ἐπιδημίας πανώλους ἀναγκάσεται νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Μετάνοιαν του. Διερχόμενος δὲ διὰ Θεσσαλονίκης καὶ συντυχὼν τῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Μονῆς τοῦ Ἰωαννικίῳ ἀναλαμβάνει κατὰ σύστασιν αὐτοῦ καθήκοντα οἰκοδιδασκάλου παρὰ ταῖς οἰκογενεαῖς τῶν πολλῶν τότε Βούδα Κανταντζόγλου καὶ Γεωργίου Χαρίση.

Μετ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1821 διαφεύγει εἰς Μασσαλίαν καὶ ἐκεῖθεν τὸ 1822 μετακαλεῖται εἰς Βενετίαν, ὅπου διορίζεται καθηγητὴς τοῦ ἀκμῶντος τότε Φλαγγιανοῦ Φροντιστηρίου.

Ἡ Βενετία εἶναι ὁ πρῶτος σταθμὸς τῆς ἀναπτύξεως τῆς δράσεως τοῦ Βαρθολομαίου. Μελετᾷ, διδάσκει, συγγράφει πρὸς χρῆσιν τῶν ἰδίων μαθητῶν Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Γραμματικὴν, «κανόνας βίου» ἥτοι ἔγχειρίδιον Χριστιανικῆς ἠθικῆς καὶ Προσευχητῆριον ἥτοι συλλογὴν προσευχῶν.

Καταρτίζει τὴν περίφημον «Βοτανικὴν Συλλογὴν» τοῦ Φλαγγιανοῦ Φροντιστηρίου, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶχεν προτρέψει ἀπὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ διαμονῆς του ὁ Ἀδαμάντιος Κοραΐς καὶ εὐρίσκει καιρὸν νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὴν κριτικὴν τῶν βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας μας, πού αἱ σελίδες τῶν ἀναφυλλίζονται διαρκῶς εἰς τὴν σκέψιν του.

Καὶ πρῶτον ἐξαιτεῖται τὴν ἄδειαν τοῦ τότε Πατριαρχεῦντος Κωνσταντίνου τοῦ ἀπὸ Σιναίου καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν λήψιν τῆς Πατριαρχικῆς ἀδείας προβαίνει εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ ἀνασύνταξιν τοῦ Ὡρολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτει καὶ περιληπτικὰς βιογραφίας τῶν Ἀγίων. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τούτου ἐπιλαμβάνεται καὶ τῆς βελτιώσεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ Πεντηκοσταρίου, τὴν ὁποίαν φέρει εἰς εὐτυχὲς πέρασ ἐπίσης. Καὶ ἡ ἐργασία του διακόπτεται προσωρινῶς διὰ νὰ συνεχισθῇ εἰς ἄλλο κέντρον τῶν Γραμματικῶν τὴν Κέρκυραν, ὅπου καλεῖται ὑπὸ τοῦ προσωποῦ τοῦ φίλου Ι. Καποδιστριαῖο διὰ νὰ διδάξῃ εἰς τὴν ἐκεῖ περιώνυμον Ἰόνιον Ἀκαδημίαν.

Ἡ Κέρκυρα λοιπὸν ἀποτελεῖ τὸν δεύτερόν του σταθμόν. Ἐκεῖ συγγράφει πρὸς χρῆσιν τῶν φοιτητῶν Ἑμνηνετικὴν, Ἱερὰν Ἱστορίαν καὶ Κανονικὸν Δίκαιον. Διδάσκει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ κηρύττει εἰς τὰς Ἐκκλησίας. Καὶ ἐξοικονομεῖ ἐπὶ πᾶσι χρόνον καὶ διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἐργασίας του ἐπὶ τῶν ἡγαπημένων του ἐκκλησιαστικῶν μας βιβλίων. Ἐδῶ τελειώνει τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ὁποία περιέχει τὴν ἐπὶ τῶν ὀκτῶ ἡχῶν συντομισμένην ὑμνολογίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ὁλης ἐβδομάδος καὶ προβαίνει καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν της.

Πόσος χρόνος καὶ κόπος διὰ μίαν τοιαύτην ἐργασίαν. Πρέπει νὰ τελειώσῃ πρὶν τελειώσῃ ἡ ζωὴ του καὶ δι' αὐτὸ ἐργάζεται συνεχῶς καὶ ἐντατικῶς. Ἀλλὰ καὶ πάλιν διακόπτεται αὐτὴ.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔχουν ἐπιφέρει Ἀλβινὴν

ἀναστάτωσιν αἱ πλάναι τοῦ Καίτη, πού γίνονται δεκταὶ ἀπὸ μερικοὺς εὐπίστους. Ζητεῖται ὁ ἱκανὸς διὰ νὰ ὀρθοτομήσῃ τὴν φωνὴν τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν γαλήνην εἰς τὰς σαλευομένας συνειδήσεις. Καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ στ' μετακαλεῖται τὸν Βαρθολομαῖον ἐκ Κερκύρας καὶ τὸν καθιστᾷ Μέγαν Ἱεροκλήρκα καὶ Διευθυντὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Φαναρίου—Βαλατᾶ. Αὐτὸ ἐν ἔτει 1839. Τὸ δὲ 1840 ἀποκατασταθεῖς τῆς γαλήνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ θεωρηθέντος ἀπ' ἐτέρου σκοπίου, ὅπως διακοπῇ προσωρινῶς ἡ λειτουργία τῆς ἐν λόγῳ Θεολογικῆς Σχολῆς μέχρι τῆς μεταφοράς της εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀνεγειρόμενον ἴδιον οἰκοδόμημα, χηρευούσης δ' ἐξ ἄλλου τῆς θέσεως Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Ἑλλήνων Ἐμπόρων ἐν Χάλκῃ, τοποθετεῖται — Πατριαρχικῇ προτροπῇ καὶ συστάσει — εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς.

Ἡ Χάλκη γίνεται τοιουτοτρόπως ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος σταθμὸς τῆς πολυσχόλου ζωῆς τοῦ Βαρθολομαίου. Διευθύνει καὶ διδάσκει ἐν τῇ Σχολῇ. Μελετᾷ καὶ συγγράφει. Ἡ ἱστορία τῆς νήσου Χάλκης, ἡ τῆς ἐν τῷ περιβάλλῳ τῆς Σχολῆς ταύτης μονῆς Παναγίας τῆς Κουμαριωτίσσης, ἡ τῆς μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Θεολογικῆς Σχολῆς εἶναι πονήματα τῆς τελευταίας ταύτης περιόδου τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἐνταῦθα περαίνει ἐπὶ τέλους — μὲ ὁποῖαν ἱκανοποίησιν ψυχικὴν — καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀνασυντάξεως τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνολογίας μας, τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀγαπήσει περισσότερον ἀπὸ πᾶν ἄλλο εἰς τὴν ζωὴν του.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τοῦ 1840-1850 παρέδωκε πρὸς χρῆσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀποκεκαθαρμένα καὶ ἀνασυντεταγμένα, ἐνηρμονισμένα ἐπάνω εἰς τὸν ποιητικώτερον ρυθμὸν καὶ ὠραῖσμένα μὲ τὴν φωτεινότητα τῆς κρίσεώς του, τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς του καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς περιπαθείας τῆς ψυχῆς του τὰ Μηναῖα καὶ τὸ Ἐυχολόγιον, πρὸς χρῆσιν δὲ τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν γνωστὴν Πατριαρχικὴν λεγομένην Σύνοψιν.

Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Βαρθολομαίου συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὰ Βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ αὐτὰ μὲ ἐκείνους ἄρρηκτα καὶ ἀναπόσπαστα.

Ἰστόρησα συνδεδεσμένως τὸ μέγα αὐτὸ καὶ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Βαρθολομαίου μὲ τὴν ὅλην ζωὴν καὶ δρασίμν του, διότι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε κεχωρισμένον ἀπὸ αὐτὴν, εἰς καθαρῶς ἰδικὴν του περιοχὴν. Νὰ τὸ ἐξάρω ὡς μεγάλῃν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς Ἀλβινὸν ἄθλον, δικαιούμενον τῆς ἀμερίστου ἐκτιμήσεώς μας δὲν θὰ προσέθετα τίποτε εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του, τὴν ὁποίαν πᾶς τις κατανοεῖ, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημείων, τὰ ὁποῖα ἔθεσα ὡς προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου του.

Ὁ Βαρθολομαῖος ἴσως εἶναι ἄγνωστος εἰς πολλούς. Αἱ ὑπηρεσίαι του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος, μεγάλαι καὶ σημαντικαί, ἴσως νὰ μὴ εἶναι γνωσταὶ εἰς ὅλους. Αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε. Εἰς τὸ περιθώριον τίθενται κάποτε πολλοὶ μεγάλοι ἀγωνισταί. Ὁ Βαρθολομαῖος ὑπῆρξεν ἕνας ἀπὸ αὐτούς. Ἕνας ἀπὸ τοὺς λησμονημένους ἐργάτας τῆς πνευματικῆς μας ἀναγεννήσεως, πού ἐκαλλιιεργήθη κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας μας. Καὶ ἴσως δι' αὐτό, διότι εἶναι ἀπὸ τοὺς λησμονημένους μεγάλους στρατιώτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους μας, εἶναι περισσότερον ἀξίος τῆς εὐλαθείας καὶ τῆς τιμῆς μας.

ΜΙΚΡΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἡ Ἐκκλησία μας μεγάλως ἐφορτᾷ τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἐκὰς τοῦ ἔτους.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς εἶνε ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ὑπερμάχους καὶ ὑπερασπιστὰς τῆς Ὁρθοδόξιας ἐναντίον κυρίως τῶν λεγομένων εἰκονομάχων οἱ ὁποῖοι κυριολεκτικῶς τότε ἐμαίνοντο. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 676 εἰς τὴν τότε ἀκμαίονσαν πόλιν Δαμασκὸν τῆς Συρίας ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθη Δαμασκηνός. Οἱ γονεῖς του ἦσαν Χριστιανοὶ καὶ κατεῖχον μεγάλην κοινωνικὴν θέσιν. Ὁ πατὴρ του, Σέργιος καλούμενος, ἦτο θησαυροφύλαξ τοῦ Χαλῖφου τῆς Δαμασκοῦ ἐπὶ μακρὰ ἔτη.

Αἱ πρόδοι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας ἦσαν ἐξαιρετικῶς μεγάλαι καὶ ἤρχισεν ἀκόμη ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ θεωρῇται ὡς ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μαθητεύσας πρῶτον παρὰ τινι μοναχῷ ὀνομαζομένῳ Κοσμᾷ.

Ἡ φήμη του ἔφθασε μέχρι τοῦ παλατίου καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ Βεζυρικὸν ἀξίωμα. Ἄλλ' αὐτός, ἐγκαταλείψας καὶ τιμὰς καὶ δόξας, προτίμησε νὰ περιβληθῇ τὸ σχῆμα τοῦ Μοναχοῦ καταφυγὼν εἰς τὴν ἀνθροῦσαν τότε Μονὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐν Παλαιστίνῃ, ὅπου κατὰ τὸ 736 ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰκονομαχίας ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἔγραψε σφάς μελέτας καὶ περιφήμους ἀναιρέσεις ἐλέγχων τὸν ὑπεύθυνον τῶν διωγμῶν, τὸν Αὐτοκράτορα Λέοντα. Ὁ Αὐτοκράτωρ Λέων μὴ δυνάμενος νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν, ζῶντα, ἔξω τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας του εὐρίσκόμενον, ἐσυκοφάντησεν αὐτὸν ὡς δῆθεν στασιαστὴν ὁ δὲ τότε Χαλῖφης διέταξε νὰ βασανίσουν αὐτόν.

Καὶ τότε διὰ θαύματος ἀποδοθέντος, κατὰ τὴν Ἱ. Παράδοσιν εἰς τὴν Παναγίαν ἐσώθη, τοῦ Χαλῖφου ἀναγκασθέντος νὰ ἀναγνωρίσῃ πανηγυρικώτατα τὴν ἀθωότητα τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν περίφημον Μονὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα τῆς Παλαιστίνης εὐρίσκόμενος ἐξηκολούθει νὰ ἐλέγχῃ τοὺς εἰκονομάχους Ἀρχηγούς Λέοντα Ἰσαυρον καὶ τὸν υἱὸν του Κωνσταντῖνον τὸν λεγόμενον Κοπρώνυμον συνιστῶν διὰ τῶν περισπουδάζων μελετῶν του πρὸς τοὺς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὅπως, πάσῃ θυσίᾳ, ἐμμένουν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν τῆς προσκυνήσεως τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Αἱ ἐπιστολαὶ του καὶ αἱ μελέται του ἐκεῖνα συνεκράτησαν πολλούς.

Ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἐπανομάσθη καὶ χρυσορρόας ὡς ἐκ τῆς ρητορικότητος καὶ τῆς εὐφραδειας του, κατ' ὁμωνυμίαν τοῦ ποταμοῦ Χρυσορρόα, ὁ ὁποῖος ἔτρεχε πλησίον τῆς πόλεως Δαμασκοῦ. Ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς συστηματικῆς Θεολογίας, διεκρίθη δὲ καὶ ὡς ἓνας τῶν μεγαλυτέρων Μουσικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὀνομασθεὶς διὰ τοῦτο Μ α ῖ σ τ ω ρ.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἦτο ὁμολογουμένως ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους Θεολόγους, Ὑμνογράφους, Πατέρας, Φιλοσόφους καὶ Ὁμολογητὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους διδασκάλους Τῆς. Ἀφῆκε πλείστας ὅσας θεολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας καὶ λόγους καὶ ὁμιλίας, μελίσροντα ἄσματα καὶ ποιητικὰ καὶ πεζοὺς ὕμνους θεσπεσίους. Ἀπέθανε πιθανώτατα κατὰ τὸ 760 εἰς ἡλικίαν 84 ἐτῶν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»

Προκηρύσσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ» Ἀσκήσις ἀπὸ τῆς 16ης Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939.

Ο Ρ Ο Ι :

Κατὰ τὸν διαγωνισμόν τοῦτον θὰ δίδηται ἓν ὥραϊον δῶρον μορφωτικῆς φύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἀποστελεῖται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιόδικου μας, 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., ἐντὸς ἰδιαίτερου φακέλλου ἐν οἰονδήποτε ἐδάφειον δύο ἢ τριῶν γραμμῶν ἐκ τῶν Τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν (Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ἰωάννου) διδασκτικοῦ ἢ ἠθικοῦ περιεχομένου, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἤθελε δημοσιευθῇ ἐν τῷ «Παρατηρητῇ» ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Τὸ ἀποσταλησόμενον ἐδάφειον θὰ εἶναι, ἐννοεῖται, εἰς τὴν Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ ν γλῶσσαν καὶ θὰ φέρῃ κάτωθεν καθαρὰν καὶ εὐανάγνωστον τὴν παραπομπὴν ἀπαραιτήτως.

Εἰς τὸν Διαγωνισμόν τοῦτον δύνανται νὰ λάθουν μέρος μόνον λαῖκοί, Ἕλληνες ἢ Ἑλληνίδες ἢ ξενόγλωσσοι σύζυγοι ὁμογενῶν, ἀσχέτως ἡλικίας, οὐχὶ δὲ κληρικοὶ ἢ λαῖκοι Θεολόγοι.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος, ἢ διευθύνσις αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἔνθα παραμένει ὁ διαγωνιζόμενος, πρέπει νὰ εἶνε καθαρογεγραμμένα.

Ἡ Ἀσκήσις δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται πρὸς ὅ λ ο υ ς τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδᾷ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας εὐρίσκονται ὀλίγοι τόμοι τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἔτους τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδομένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἕκαστος πολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλευθεροὶ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θεοδικευτοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντὸς Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότητος. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφέλιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἰανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΕΝΟΜΙΖΕΤΟ ὅτι τὰ παθήματα τοῦ τελευταίου Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου θὰ ἐγίνοντο μαθήματα διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Εὐρώπης καί, γενικώτερον, διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ὑψηλοῦ ὁλης. Καὶ ὅμως, αἱ ἴδιαι ἐκεῖναι χῶραι αἱ ὁποῖαι διηλθον διὰ τόσων κακώσεων καὶ θασάνων καὶ στερήσεων κατὰ τὰ ἀλησμόνητα ἐκεῖνα ἔτη 1914—1918, εὐρίσκονται καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰς πόλεμον προσπαθοῦσαι νὰ πατήσουν ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ ἰδρῦσουν κοσμοκρατορίας. Οὔτε αἱ θερμαὶ ἐκκλησίαι εἰς τὰ στοιχειώδη αἰσθήματα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, οὔτε αἱ ζωηραὶ παρακλήσεις καὶ παροτρύνσεις πρὸς συναίσθησιν κατάρθωσαν ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ἀποδιώξουν τὸν πόλεμον. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὅλη θὰ πληρώσῃ τώρα, καὶ εἰς τὸ παρὸν ἀλλὰ π ρ ὁ π α ν τ ὁ ς εἰ ς τ ὁ μ ἔ λ λ ο ν διὰ τὰς ἀτασθαλίας τῆς καὶ τὰ μεγάλα τῆς λάθῃ τοῦ παρελθόντος. Διότι ὁ πόλεμος αὐτὸς εἶναι ἀπότοκος τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁποία δὲν ἦτο καθόλου εὐχάριστος, ὅπως θὰ γνωρίζωμεν θεθαίως ὅλοι μας. Ἄς πληρώσῃ τώρα ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος διὰ τὴν ψυχικὴν τῆς ἀκαταστασίαν.

τῇ τεσσαρακονταετηρίδι τοῦ ὁ «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» ὑποβάλλει εὐλαβεστάτα συγχαρητήρια.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΠΡΕΠΕΙ καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης νὰ ἐξάρωμεν μίαν ὥραιαν ἐνέργειαν. Πρόκειται περὶ τῆς ἀπὸ πολλῶν ἐβδομάδων ἐνεργείας μαθητῶν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Πόμφρετ διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ «Ὁρθόδοξου Παρατηρητοῦ». Δὲν πρόκειται μόνον διὰ τὴν ὑλικὴν ὑποστήριξιν τοῦ «Ὁρθ. Παρατηρητοῦ», ἀλλὰ διὰ τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τοῦ καλοῦ Θρησκευτικοῦ Τύπου, διὰ τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν ἀναγνωστῶν του, διὰ τὴν ἀνύψωσιν τόσον τοῦ θρησκευτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ὁμογενοῦς φρονήματος. Μὲ ἄλλας λέξεις πρόκειται περὶ τῶν ὥραιων καὶ χριστιανικῶν σκοπῶν χάριν τῶν ὁποίων ἐκδίδεται τὸ περιοδικόν μας τοῦτο. Χωρὶς νὰ θίξωμεν τὴν μετριοφροσύνην τῶν μαθητῶν μας, θέλομεν νὰ τοὺς εὐχαριστήσωμεν θερμότατα, ὅλους μαζὺ καὶ ἕνα ἕκαστον ἰδιαίτερος, ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Παρατηρητοῦ», καὶ νὰ εὐχηθῶμεν τὸ ὥραϊόν των παράδειγμα νὰ εὕρῃ καὶ τώρα καὶ εἰς τὸ μέλλον πολλοὺς καὶ καλοὺς μιμητάς. Θερμότατα ἐπίσης συγχαρητήρια ὀφείλονται καὶ εἰς τὴν κινητήριον δύναμιν τὴν δοῦσαν τὴν ὥρην ταύτην. Καὶ ἡ δύναμις αὕτη εἰς τὴν περιπτῶσιν αὐτὴν εἶναι ἡ Σεβαστὴ Διεύθυνσις καὶ οἱ Καθηγῆται τῆς Σχολῆς, οἱ ὁποῖοι ἀνέκαθεν τὸ ἀνά χεῖρας περιοδικόν τὸ ἡγάπησαν καὶ τὸ ἐξετίμησαν πολλὰ καὶ.

ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΛΘΟΝ

ΕΠΙ τῇ αἰσίᾳ εὐκαιρίᾳ τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως, ἀπὸ τὴν ὥραιαν καὶ ἔνδοξον χώραν τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἦλθον κατὰ τοὺς παρελθόντας τρεῖς μῆνας πολλὰ ἐξέχοντα εἰς εὐσέβειαν καὶ φιλογένειαν πρόσωπα. Προσωπικότητες ἀπὸ ὅλους τοὺς κλάδους, ἀνώτεροι Κληρικοί, διπλωματικοὶ παράγοντες, ἐπιστήμονες παντὸς κλάδου, ἀνθρωποὶ τῆς διανοήσεως, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν τεχνῶν, γυναῖκες καὶ ἄνδρες, ἦλθον καὶ ἐξακολουθοῦν ἐρχόμενοι διὰ νὰ θαυμάσουν ὅχι μόνον τὴν Ἐκθεσὶν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡ ὁποία ἔκθεσις ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀποτελεῖ ἕν ὁ λ ὁ κ λ η ρ ο ν Π α ν ε π ι σ τ ῆ μ ι ο ν, ἀλλὰ καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως πρόοδον τῶν πεφιλημένων ἐνταῦθα ὁμογενῶν μας εἰς πᾶσαν ἔκφασιν τῆς πνευματικῆς, τῆς ἐμπορικῆς, τῆς κοινωνικῆς, τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς. Θὰ ἴδουν καὶ θὰ θεβαιωθοῦν μόνοι των ὅτι οἱ ὁμογενεῖς τοῦ Νέου τούτου Κόσμου κατ' οὐδὲν ὑστεροῦν εἰς αἰσθήματα εὐσεβείας, πίστεως. Θὰ πεισθοῦν ὅτι «σεβόμενοι τοῖς ρήμασι» τῶν πατέρων των μένουν καὶ θὰ μένουν εἰς τὰ «πάτρια» των. Θὰ θεβαιωθοῦν ἐπίσης πόσον χρήσιμοι καὶ ἐξαιρετικῶς πολῦτιμοι δύνανται νὰ εἶναι καὶ τώρα καὶ εἰς τὸ ἐγγὺς καὶ ἀπώτερον μέλλον οἱ Ὁμογενεῖς τοῦ Ἐξωτερικοῦ πρὸς τὴν ἔνδοξον χώραν των. Μὲ τὰς σκέψεις αὐτάς χαίρετιζομεν θερμότατα τὸν ἐρχομὸν τῶν ἀγαπητῶν μας ξένων, τοὺς ὁποίους μετ' ἐξαιρετικῆς χαρᾶς βλέπομεν ὅτι φιλοξενοῦν οἱ ἐδῶ φίλοι καὶ συμπατριῶται των.

Η ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΝ ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς μεγίστης ἐκτιμήσεως καὶ θαυμάτης ἀγάπης τὴν ὁποίαν οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Ἀκαδημίας Χάλκης τρέφουν πρὸς τὸν «Σχολάρχην» των ἦτο καὶ ἡ ἐορτασθεῖσα τελευταίως τεσσαρακονταετηρίς τοῦ ἀπὸ τῆς εισόδου αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας. Οὔτε τὸ ἀνά χεῖρας τεῦχος τῆς ἐπετηρίδος, τὸ ὁποῖον ἔχομεν ὑπ' ὄψει, μολὶς ληφθὲν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ μας, οὔτε αἱ παροῦσαι πτωχαὶ γραμμαὶ θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξάρουν ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπέτελεσε καὶ ἐπιτελεῖ ὁ περιουστάτος καὶ θαθύνους ἐκείνος ἀνώτατος κληρικὸς τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας μὲ τὰ ἐξαιρετικῶς σπάνια καὶ ἀπαράμιλλα ἐκεῖνα προσόντα του. Δὲν ἐδίδαξε μόνον ἀπὸ τῆς ἑδρας τὰς ὑψίστας διδασκαλίας τῆς Ὁρθόδοξου ὁμολογίας, ἀλλὰ καὶ ἐκήρυξε μετὰ δυνάμεως ἐκτάκτου. Δὲν ἐκήρυξεν, ἀλλὰ καὶ συνέγραψε μελέτας κύρους. Δὲν συνέγραψε μόνον ἀλλὰ καὶ ἐποίμανεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης. Δὲν ἐποίμανε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀντεπροσώπευσε καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἐκκλησίαν μας εἰς ὅλα τὰ συνέδρια, Θεολογικὰ καὶ κοινωνικά, καταγαλίζων τὴν Ἑλληνικὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν διὰ τῆς ἐγκύρου γνώμης τοῦ ὁ θαθὺς ἐκεῖνος μελετητῆς ὁ γνωρίζων ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας καὶ κατέχων ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Θεολογίας. Ἐπὶ

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδου

Ο ΑΜΒΟΝ

Η ΑΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΒΟΛΑΙ

(Εἰς τὴν Δ' Κυριακὴν Λουκᾶ, 15 Ὀκτωβρίου.)

Τί εἶνε ἀμέλεια; — Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀμελείας καὶ τῶν ἀναβολῶν. — Ἐνας ἀέτος ἐπὶ πτώματος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα. — Τὸ χεῖλος τοῦ κρηνοῦ. — Εἶνε ἀργὰ πλέον, πολὺ ἀργά. — Ἀδικαιολόγητος ἀναβολή. — Ἀπειροὶ εὐκαιρίαι. — Ὁ Βοτανολόγος, ὁ βοσκὸς καὶ τὸ μικροσκοπικόν. — Σκληρυνσίς καρδίας. — Ἡ διαρκὴς προσκαλοῦσα φωνή. — Ἡμεῖς πῶς στεκόμεθα; — Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν.

«Ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.» (Λουκᾶς Η' 14.).

Πλούσιον εἰς γλώσσαν καὶ εἰς ἐννοίαν εἶνε τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον. Ὁμιλεῖ περὶ διαφορῶν τάξεων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι κατέχονται ἀπὸ ὠρισμένας ἀταξίας. Ἀλλὰ ἡμεῖς εἰς τὸ σημερινὸν κήρυγμα, θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἀκούουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ πρὸς στιγμήν, ἔχουν διαθέσεις καλὰς, ἀλλὰ δὲν ἀργοῦν νὰ καταληφθῶν καὶ πάλιν ἀπὸ ἀμέλειαν καὶ νὰ ἀναβάλουν καὶ πάλιν τὴν ἀπόφασιν των διὰ τὸ μέγα ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς ἀναγεννήσεώς των. «Ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι». Ἡ ἀμέλεια ἐν τούτοις φέρεται ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ψυχικὸν θάνατον καὶ τὴν αἰώνιαν καταστροφὴν.

Μήπως ὅμως δὲν ὑπάρχουν ὥς τόσοι παραμελοῦντες σήμερον τὰ πάντα καὶ φθάνοντες εἰς μίαν κατάστασιν ἐξαιρετικῶς λυπηράν, ὅποτε εἶνε πλέον πολὺ ἀργὰ πᾶσα σχετικῶς ἐνέργεια. Ἐπὶ τοῦ θέματος λοιπὸν τούτου, περὶ «ἀμελείας» δηλαδὴ καὶ «ἀναβολῶν» θὰ ὁμιλήσωμεν σήμερον καὶ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΜΕΡΟΣ Αον.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΛΕΙΑ;

Ἀμέλεια εἶνε ἡ τάσις τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβάλῃ πάντοτε διὰ τὴν ἐπαύριον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δύναται νὰ κάμῃ σήμερον. Εἶνε ἀσθένεια ἡ ὁποία ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ γίνεται κυρίαρχος τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ εἶνε χειροτέρα καὶ τῆς σωματικῆς ἀμελείας ἡ ψυχικὴ ἀμέλεια διότι καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπον τελειῶς ἀνίκανον νὰ προβῇ εἰς ἔργα μεγάλα. Ἡ ψυχικὴ ἀμέλεια, τὴν ὁποίαν τὸσον ψυχολογικώτατα περιγράφει ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ Περικοπή, εἶνε ἡ ἀσθένεια ἐκείνη κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ ἀνθρώπος γίνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον παρανόημα τοῦ ἐλέγχου τοῦ αἰωνίου. Διότι ὁ ἀνθρώπος φαντάζεται ὅτι μπορεῖ ὅποιανδήποτε ὥραν νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Καὶ ἐκεῖ εἶνε ὅπου ἀπατάται οἰκτροτάτα.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ

Τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικὸν ἀναφέρεται:—Κάποιαν ἡμέραν χειμῶνος πτώμα ἐπάνω εἰς ἓνα ὄγκον πάγου ἐφέρετο ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα. Ἀέτος ἐπικαθίσας ἐπὶ τοῦ πτώματος ἀρχίζει νὰ τρώγῃ ἡσυχῶς τὴν εὐκολον λεῖαν του. Τὸ πτώμα ἐν τούτοις καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ ἀέτος ἐφέροντο ἀπὸ τὸ ρεῦμα ὁλοὲν πρὸς τὰ κάτω. Ὁ ἀέτος ἐνόμιζεν ὅτι ὅ,τι ὤραν ἤθελεν ἡμποροῦσε ν' ἀνοίξῃ τὰ μεγάλα του πτερὰ καὶ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ τρομεροῦ καταρράκτου, ὅπως ἄλλως τε εἶχε κάμει ἕως τότε πλειστάκις.

Ἄλλ' ἡ ὥρα ἐπερνοῦσε. Τὸ χεῖλος τοῦ κρηνοῦ εἶχε φανῇ ἐν τῷ μεταξῷ. Ἀπλώνει τότε τὰ πτερὰ του ὁ ἀέτος, ἀλλὰ δὲν ἡμποροῦσε νὰ κινηθῇ. Οἱ ὀνυχές του εἶχον περιτυλιχθῇ εἰς τὰς σάρκας τοῦ πτώματος. Ἀγωνίζεται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν του, ἀλλὰ μάτην. Καὶ εἰς ὀλίγα λεπτά παρασύρεται εἰς τὴν ἄβυσσον. Εἶχεν παραμελήσει.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς ἀμελείας. Προσκεκολλημένος ὁ ἀνθρώπος εἰς τὰς «ἡδονὰς τοῦ βίου συμπνίγεται». Νομίζει ὅτι ἡμπορεῖ εὐκολώτατα ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ αἰωνίου θανάτου. Ἐξαφνα ὅμως ἐννοεῖ ὅτι «ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἵνα μὴ πιστεύσας σωθῇ.» (Μάρκος Δ' 15.).

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ Η ΑΝΑΒΟΛΗ

Ἡ ζωὴ παρέχει εἰς τὸν ἀνθρώπον πολλὰς, πλείστας ὁσας, καλὰς εὐκαιρίας διὰ νὰ μὴ ἀμελῇ. Κάθε τόπος καὶ κάθε στιγμή παρέχει ἀφθόνως καὶ μέσα διὰ τῶν ὁποίων ἡμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀλλάξῃ τὴν πορείαν τοῦ βίου του καὶ νὰ δώσῃ τὴν ἀρμόζουσαν κατεύθυνσιν. Κάθε δεύτερον λεπτόν ἀκόμη, εἶνε καὶ μία ὥραία εὐκαιρία. Ἄλλ' ὁ ἀνθρώπος ἐννοεῖ νὰ ἀμελῇ καὶ νὰ ἀναβάλλῃ: ἐννοεῖ νὰ μὴ ἐπωφελῇται οὐδεμίαν εὐκαιρίαν.

ΑΠΕΙΡΟΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

Κάποιος διάσημος βοτανολόγος ἐξήταζεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μὲ τὸ μικροσκοπικόν του ἓν μικρὸν βότανον. Ἐξαφνα βλέπει βοσκὸν πού τὸν παρετῆρει περιέργως μειδιῶν, ὥσαν νὰ ἠτόρει βλέπων ἀνθρώπων νὰ ἐξοδεύῃ καιρὸν πολύτιμον διὰ νὰ παρατηρῇ διὰ φακοῦ ἓν τὸσον κοινὸν βότανον. Χωρὶς νὰ πῇ τίποτε ὁ βοτανολόγος δίδει ἀμέσως τὸ μικροσκοπικόν εἰς τὸν βοσκόν, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ βλέπῃ καὶ αὐτὸς προσεκτικὰ καὶ ἀδιάκοπα καὶ μὲ περιέργειαν ἐντατικὴν τὸ βότανον. «Τί συμβαίνει;» ῥώτησεν ὁ βοτανολόγος, δὲν εἶνε ὥραϊον;» «Θαυμάσιον, ἔσοχον» ἀπαντᾷ ὁ βοσκός, τοῦ ὁποῖου τὰ μάτια εἶχον γεμίσει ἀπὸ δάκρυα, «ἀλλ' ἐγὼ σκέπτομαι πόσον ἡμέλησα χάσας τόσας ἄλλας ὥραϊας εὐκαιρίας καὶ καταπατήσας τόσα ἄλλα παρόμοια ὥραϊα βότανα ἄλλοτε.

ΣΚΛΗΡΥΝΣΙΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον ὅτι παραμελεῖ ὁ ἀνθρώπος τόσας καλὰς εὐκαιρίας «συμπνιγόμενος ὑπὸ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου». Βλέπεται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. Παραμελῶν δηλαδὴ τὴν μίαν εὐκαιρίαν, καταπατῶν τὴν ἄλλην, κλωτσοπατῶν τὴν τρίτην, ἀναβάλλων διαρκῶς, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ πάντα καὶ ἐνδιαφερόμενος μόνον πῶς θὰ ἐνδύηται «πορφύραν καὶ θύσσον» εὐφραυνόμενος κατ' ἡμέραν λαμπρῶς, δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ σκληρύνῃ τὴν καρδίαν του, καὶ νὰ καταστρέφῃ τὸν ἑαυτὸν του.

ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

Συνεχῆς ἀντίστασις πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν καλὸν σπόρον, σκλη-

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

25-19 30th DRIVE, LONG ISLAND CITY, N. Y.

29 Αυγούστου, 1939.

Εὐλαβ. Ἱερατικούς Προϊσταμένους, Ἐντιμ. Διοικ. Συμβούλια καὶ Ἐντιμ. Σχολικάς Ἐπιτροπὰς τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἀνατέλλοντος τοῦ νέου Σχολικοῦ Ἔτους 1939—1940, τὸ Ἀν. Ἐκπαιδ. Συμβούλιον σπεύδει νὰ χαίρειτῃς ὑ-

ρύνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν καρδίαν. Ἡ φωνὴ τῆς προσλήψεως χάνεται τότε ἀδίκως. Αἱ χορδαὶ τῆς ψυχῆς ποὺ ἄλλοτε ἦσαν εὐαίσθητοι εἰς κάθε ἐλαφρὰν ψαῦσιν τώρα εἶναι χαλαραί. Ἡ ψυχὴ, ἡ ἄλλοτε μαλακὴ ὡς ὁ κηρός, τώρα εἶναι ἐσκληρωμένη ὡς χάλυψ. Ἡ θέλησις εἶναι δεμένη με ἄλυσαις σιδηράς εἰς τὸν βράχον τῆς ἀμελείας καὶ τῶν ἀναβολῶν σχετικῶς με τὸ ζήτημα τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ χρονοτριβὴ γίνεται ἀσθένεια καὶ ἡ χαλαρότης καταντᾷ δευτέρα φύσις. Ἐχει πλείως παραμεληθῇ ἡ θρησκευτικὴ Φύσις ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐνῷ αἱ ὥραι τοῦ τέλους, τοῦ θανάτου, εἶναι πλησίον, ἡ καρδιά οὐδεμία δίδει προσοχὴν εἰς τὰς παροτρύνσεις καὶ ἐπιφοιτήσεις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

ΗΜΕΙΣ ΠΩΣ ΣΤΕΚΟΜΕΘΑ

Ἄλλ' ἄς προσπαθῇσωμεν, φίλοι, νὰ μὴ φθάσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ στάδιον αὐτὸ τὸ δυσάρεστον τῆς σκληρύνσεως τῆς καρδίας καὶ τῆς ἀμετανοήσιας κατὰ τὸ ὅποιον «ὕπὸ μεριμνῶν καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι» ν' ἀφίσσωμεν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ νὰ συμπνίγηται καὶ νὰ μὴ τελεσφορῇ. Ἄν παραμελῶμεν κάθε παρουσιαζομένην καλὴν εὐκαιρίαν — καὶ παρουσιάζονται καθ' ἡμέραν ἄφθονοι τοιαῦται — θὰ ὁμοιάζωμεν ἐκεῖνον ἀσφαλῶς ὁ ὁποῖος ὀλισθήσας εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ἐν ἀνεμοστροβίλῳ καὶ παγετῶν, ἀποφεύγει νὰ ἀπλώσῃ τὸ χέρι του διὰ νὰ πιάσῃ τὸ χέρι ἐκεῖνον ποὺ τρέχει πρὸς βοήθειάν του.

ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝ

Ἄν παραμελῶμεν τὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους ποὺ εἶναι ἱκανὰ νὰ μᾶς καταστήσουν καλυτέραν τὴν σημερινὴν ζωὴν καὶ ἡσυχωτέραν τὴν αὐριανήν, τότε ὀρισμένους θὰ πάθωμεν ὅτι ἔπαυε καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον λόγῳ τῶν διαρκῶν ἀναβολῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, ἀκούσας τὸν φοβερὸν ἔλεγχον «ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται». Παραμελήσας κάθε καλὴν εὐκαιρίαν τῆς ζωῆς του, ἔξῃται ἔλεος καὶ ἀνακούφισιν τὴν τελευταίαν — τελευταίαν στιγμὴν, τότε ὅτε ἦτο πλέον πολὺ ἄργά.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΣΚΕΦΘΩΜΕΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ

Εἶνε ἀ π ὀ λ υ τ ο ς ἀ ν ἄ γ κ η νὰ μὴ ἀναβάλλωμεν, νὰ μὴ ἀμελῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐργαζώμεθα π ἄ ν τ ο τ ε τὸ ἔργον τὸ καλὸν ἐφ' ὅσον εἶναι εἰσέτι καιρὸς διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ τρομερώτερος ἔλεγχος. Ὁ Χριστὸς ἐπάταξε πολλὰκις τὰς ἀναβάλας καὶ τὸ ἀναποφάσιτον τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δὲ Ἱερὸν Του Εὐαγγέλιον ρητῶς ἀναφέρει σήμερον τὸ ἐπιγραμματικὸν ἐκεῖνον «ὁ ἔχων ὄψα ἀκούειν ἀκουέτω».

μᾶς γηθοσύνως καὶ εὐχρηστῇ, ὅπως διέλθῃτε αὐτὸ ἐν ὑγείᾳ καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ὑψίστου διεξαγάγητε καὶ κατ' αὐτὸ ἐπιτυχῶς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Χριστιανικῆς καὶ Ἑλληνοπρεποῦς διαπαιδαγωγήσεως τῆς Νέας Γενεᾶς.

Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ διευκολύνωμεν ὑμᾶς εἰς τὸ ἐθνικοθηρησκευτικὸν τοῦτο ἔργον, συνιστῶμεν ὑμῖν, ὅπως:

α) Προβῆτε εἰς ἑναρξιν τῶν μαθημάτων τὴν Παρασκευὴν, 15ην Σεπτεμβρίου, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν Ἀμερικανικῶν Σχολείων, πρὸς μεγαλειτέραν εὐκολίαν τῶν μαθητῶν.

β) Διεξαγάγητε τὴν τελετὴν ἐπιθλητικῶς δι' ἁγίασμοῦ, ἢ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἢ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν.

γ) Προσπαθήσητε νὰ εἶναι παρόντες ὅλοι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριάς μετὰ τῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλιστῶν αὐτῶν, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότεροι γονεῖς καὶ κηδεμόνες αὐτῶν καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς.

δ) Στείλητε εἰς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τὸ ταχύτερον τὰ ὀνόματα, τὰς διευθύνσεις καὶ τὸ ποσὸν τοῦ μισθοῦ τῶν Διδασκάλων, καθὼς καὶ τοὺς διορισμοὺς τῶν πρὸς ἐπικύρωσιν.

Παρακαλοῦμεν προσέτι ὑμᾶς, ἵνα, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ βασικὸν πρόγραμμα τοῦ Ἀνωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλίου εἶναι νὰ μὴ μείνῃ Ἑλληνόπουλον τῆς Ἀμερικῆς χωρὶς Χριστιανικὴν καὶ Ἑλληνοπρεπὴ μόρφωσιν, φροντίσητε, ὅπως:

1) Ἐξετάσητε πόσοι Ἕλληνες διαμένουσιν εἰς τὰς Παροικίας τῆς Κοινότητος ὑμῶν.

2) Ἐξακριβώσατε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐταῖς ἔχόντων σχολικὴν ἡλικίαν Ἑλληνοπαίδων.

3) Ἐνεργήσητε νὰ λειτουργῇ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον εἰς κάθε Παροικίαν, ὅπου ὑπάρχουσιν ἔστω καὶ 10 τοιαῦτα Ἑλληνόπουλα.

4) Ζητήσητε διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν τοιούτων Σχολείων καὶ τὴν βοήθειαν τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος, τῶν Τμημάτων τῆς Ἀχέπας καὶ Γκάπας, τῶν ἄλλων Σωματείων τῆς Κοινότητος, ὡς καὶ τῶν Παροικιῶν ὑμῶν. Ἡ ἐπιβλεψὶς δὲ ἐν ἐκάστη Παροικίᾳ τοῦ τοιούτου Σχολείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς Σχολικὴν Ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνδρῶν, ἢ, προτιμότερον, γυναικῶν, καταρτιζομένων εἰς Σύλλογον Ἑλληνίδων.

5) Ἀνοίξητε καὶ ἄλλα Σχολεῖα διὰ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Κοινότητος ὑμῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔρχονται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Σχολεῖον, λόγῳ μακρυνῆς ἀποστάσεως.

Βέβαιον, ὅτι μετὰ τὸν διακρίνοντα ὑμᾶς πατριωτισμὸν θὰ καταβάλῃτε προθύμως πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Νέας Γενεᾶς, καὶ περιμένοντες ταχεῖαν ἀπάντησιν ὑμῶν, διατελοῦμεν

Μετ' εὐχῶν πολλῶν καὶ ἀγάπης,

† Ὁ Ἀμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Θεοδώρου Κοκκινάκη, Διακόνου

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ε'.

Αί σκέψεις του Νεύτωνος ἐτέθησαν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὡς ὁμολογία τῆς πίστεως εἰς Θεὸν ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Α. COMPTON. Ὁ πιστεύων ἐπιστήμων, ἐτόνισεν ὁ Καθηγητής, μόνον Θεὸν οἶον ὁμολόγησεν ὁ Νεύτων, εἶναι δυνατόν νὰ δεχθῇ. Εὐρίσκει ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀψυχολογίτους τὰς ἀντιλήψεις περὶ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρωπιστοῦ COMPTE καὶ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ ἀστρονόμου LA PLACE. Διότι κατ' αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὁμολογεῖται μόνον πρὸ τοῦ ἀποχωρήτου. Κατόπιν ἐξορίζεται καὶ ἀγνοεῖται ἕως ὅτου προσκληθῇ καὶ πάλιν διὰ νὰ ἐπανεξορισθῇ τελειωτικῶς καὶ «μετ' εὐχαριστιῶν» ὅταν εὐρεθοῦν πρὸ τῆς ἱκανοποιητικῆς λύσεως τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς καὶ τοῦ Σύμπαντος.

Καὶ εἶδομεν ὅτι ὁ Νεύτων εὐρίσκει τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ πέραν τῆς εἰδικῆς ἐρμηνείας τῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ρυθμὸν τοῦ νόμου καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν τάξιν τῶν φαινομένων. Ὁ COMPTON συνεχίζειν τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος προχωρεῖ ἀνωλεπτικώτερον. Κατ' αὐτὸν ἡ φύσις τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ ἐπιστήμη ἐνδεικνύουν τὴν ὑπαρξίν μιᾶς νοητικῆς Δυνάμεως ἐργαζομένης εἰς τὴν φύσιν*. Τὴν ἀποψίν του ταύτην παρουσιάζει ἐξετάζων μερικὰ προβλήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμπερασμάτων τῆς φυσικῆς καὶ τῆς βιολογίας.

Ὁ κόσμος τῶν φαινομένων εἶναι κτισμένος ἀπὸ ὀλίγα στοιχεῖα, αἱ μονάδες τῶν ὁποίων ἔχουν ὀνομασθῇ ἀπὸ τοὺς φυσιοδίφας καὶ χημικοὺς πρωτόνια, ἠλεκτρόνια, οὐδέτερα καὶ φωτόνια. Ἐξ ὧσιν μέχρι τοῦδε γνωρίζομεν ἕκαστον τῶν μερῶν αὐτῶν τῆς ὕλης εἶναι κατὰ πάντα ὅμοιον μὲ ἄλλα τῆς αὐτῆς ὁμοιοταξίας καὶ ποιότητος. Ἀπὸ τῇ πρωτόνια καὶ ἠλεκτρόνια καὶ τὰ οὐδέτερα κατασκευάζοντα τὰ ἄτομα καὶ ἐξ αὐτῶν τὰ μόρια. Ἀπὸ τὰ μόρια ἀποτελοῦνται τὰ συνήθη πράγματα μετὰ τῶν ὁποίων ἔχομεν ἄμεσον ἐπαφήν. Ἀπὸ τὸν πληθωρισμὸν καὶ τὰ ρεύματα τῶν φωτονίων ἀποτελοῦνται αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτὸς καὶ τῆς θερμότητος.

Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς συνθέσεως ταύτης παρουσιάζεται δύναται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἑξῆς: «Ποῖα χαρακτηριστικὰ ἔχουν τὰ σωματῖα αὐτὰ ὥστε νὰ εἶναι ἱκανὰ νὰ συγκεντρώσουν ἑαυτὰ πρὸς κατασκευὴν ἐνὸς πολυσυνθέτου κόσμου ὡς εἶναι ὁ ἰδικὸς μας;»

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἔχομεν μερικοὺς σωροὺς ἀπὸ ἄμμου, τῶν ὁποίων οἱ κόκκοι ἀντιπροσωπεύουν πρωτόνια, ἠλεκτρόνια, οὐδέτερα καὶ φωτόνια. Ἄς ὑποθέσωμεν ἐπίσης ὅτι εἴμεθα ἐντεταλμένοι νὰ προσθέσωμεν εἰς τοὺς κόκκους αὐτοὺς ιδιότητας τινὰς διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὁποίων νὰ δύνανται νὰ συμπιλοῦνται συνθέσεις εἰς τὰς ὁποίας νὰ ἴδωμεν τὴν ἐνεργητικότητά τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν μορίων τῶν ζώντων ὁργανισμῶν. Ἀλλὰ ποῖαι εἶναι αἱ ιδιότητες αὐταὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτὰ;

Οἱ φυσιολόγοι ἔχουν ἐπινοήσει διαφόρους συνδυασμοὺς

* "Can it be a matter of chance that protons and photons and electrons have that particular set of characteristics that is necessary for development into a world of infinite variety and life? If so, chance can choose much more wisely than the best scientific minds of today."

προσθέσεως τοιούτων ιδιοτήτων διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἐνεργητικότης τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ζώντων ἀτόμων. Ἀλλὰ μέχρι τοῦδε ἐτόνισεν ὁ Καθηγητής, ὅλαι αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν συνδυασμῶν τούτων ἀπεδείχθησαν ἄκαρποι. Καὶ ὑπάρχει ἀκόμη ἐλπίς ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι δυνατόν νὰ μάθωμεν ἀρκετὰ σχετικῶς μετὰ τὴν φύσιν τῶν ἠλεκτρονίων καὶ τῶν οὐδετέρων καὶ τῶν πρωτονίων εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι δυνατόν νὰ συλλεχθοῦν πληροφορίες διὰ τὴν οὐσίαν τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ ἐφαρμοσθοῦν πρὸς παραγωγὴν νέων διὰ τεχνικῶν μέσων.

Πολλοὶ σπουδασταὶ καὶ ἐρευνῆται τῶν ζητημάτων τούτων διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι γνωρίζουν ἀρκετὰ καλὰ πῶς νὰ οἰκοδομήσουν τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν τοῦ ἀτόμου. Ἀλλ' οὐδεὶς μέχρι τῆς στιγμῆς γνωρίζει τι περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως τοῦ πυρήνος, τοῦ κέντρου δηλαδή, τοῦ ἀτόμου. Παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους προσπαθείας ὁ πυρὴν τῶν ἀτόμων παραμένει μυστήριον σκοτεινότατον, δι' ὅλους τοὺς ἐπιστήμονας. Καὶ γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι διὰ νὰ διευκρινισθῇ κάπως τὸ μυστήριον τοῦτο ἀπαιτεῖται πολυχρόνιος ἔρευνα.

Ἀπὸ ὅτι εἶναι γνωστὸν μέχρι σήμερον τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἠλεκτρονίου εἶναι ἀπλουστάτου τύπου. Εἶναι ἀπλάι ὦ θ ἡ σ ε ι ς καὶ ἀ π ὡ σ ε ι ς, συνδυασμένοι με μίαν ιδιότητα κατὰ τὴν ὁποίαν διακρίνονται ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην ὡς μέρη ἢ ὡς κύματα.

Ἀλλὰ πού ὀφείλεται τὸ γεγονός τῆς παρουσίας τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα κατέχουν τὰ πρωτόνια, τὰ φωτόνια καὶ τὰ ἠλεκτρόνια; Εἶναι δυνατόν νὰ ὀφείλωνται εἰς τὴν «τύχην»; Εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι τυχαῖα ἡ σύνθεσις τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μετατροπὴν αὐτῶν εἰς ἕνα κόσμον ἀπείρου ποικιλίας καὶ ζωῆς; Ἐὰν αὐτὸ εἶναι ἀληθές, τότε, προσέθεσεν ὁ Καθηγητής, «ἡ τύχη κέκτηται κατὰ πολὺ μεγαλύτεραν σοφίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν παρὰ αἱ καλλίτεραι ἐπιστημονικὰ διάνοιαι τῆς ἐποχῆς μας».

Συνεχίζον ὁ ὁμιλητὴς τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀνέφερε τὸ ἑξῆς παράδειγμα ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῆς φυσικῆς Ἐπιστήμης. Πρόκειται περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν ιδιοτήτων πού ἔχει τὸ στοιχεῖον ἄνθραξ. Τὸ στοιχεῖον αὐτὸ εἶναι δυνατόν νὰ εἰσέλθῃ εἰς εὐρυτάτης ποικιλίας χημικοὺς συνδυασμοὺς. Εἶναι γεγονός ὅτι ἄνω τῶν ἑκατὸν χιλιάδων συνδυασμῶν τοῦ ἄνθρακος ἀναγνωρίζονται σήμερον. Αἱ συνθέσεις αὐτοὶ τοῦ στοιχείου τούτου τοῦ ἄνθρακος εἶναι περισσότεραι ἀπὸ ὅλους τοὺς μέχρι τῆς στιγμῆς δυνατοὺς συνδυασμοὺς τῶν συνθέσεων τῶν ὑπολοίπων 91 στοιχείων, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὅλα τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελεῖται ὁλόκληρος ἡ φύσις τῶν φαινομένων εἶναι 92. Ἐνεκεν ἀκριβῶς τῆς δυναμικότητος πρὸς συνθέσεις καὶ χημικοὺς συνδυασμοὺς θεωρεῖται ὁ ἄνθραξ ὡς τὸ οὐσιαστικώτερον στοιχεῖον τῆς ὁργανικῆς ζωῆς.

Ἡ παρουσία ζωῆς χωρὶς τὸν ἄνθρακα τίθεται κατ' ἀνάγκην εἰς πολὺ περιορισμένην κλίμακα, ἔνεκεν ἀκριβῶς τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ χημικὴ εὐστροφία ὅλων τῶν ἄλλων στοιχείων περιορίζεται. Ἀλλὰ διατὶ ὁ ἄνθραξ νὰ ἔχῃ ὅλας αὐτὰς τὰς ἀσυνήθεις ιδιότητας;

Καὶ εὐρίσκεται ὅτι αἱ ιδιότητες αὐταὶ τοῦ ἄνθρακος συνδράζονται μετὰ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἕνα ἄτομον τοῦ ἄνθρακος ἔχει ἑξ ἠλεκτρονίων. Κάθε χημικὸν ἄτομον ἔχει ὁρισμένον ἀριθμὸν ἠλεκτρονίων. Τὸ ὕδρογόνον ἔχει μόνον ἕνα ἠλεκτρόνιον. Τὸ ὀξυγόνον ἔχει ὀκτώ. Ὁ μόλυβδος ἔχει ὀγδοήκοντα δύο καὶ ἄλλα ἄλλους ἀριθμοὺς. Ὁ ἄνθραξ ὡς

ΑΙ ΒΕΡΜΟΥΔΑΙ — Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ.

Ἐχει πολλά πράγματα νὰ διδαχθῇ κανεὶς ἐπισκεπτόμενος μίαν ἀπὸ τὰς λεγομένας «κοραλιογενεὶς ἢ ὑποτροπικὰς» νήσους. Ἡ Βερμούδα λόγῳ χάριν εἶνε μία ἐξαιρετικῶς εὐχάριστος καὶ ἐξαιρετικῶς διδακτικὴ νῆσος διὰ τὸν καλῇ τῇ πίστει ἐπισκέπτην.

Καὶ εἶναι πολλοί, πλείστοι ὅσοι, οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸν ὠρεῖον αὐτὸν τόπον, τὴν Βερμούδαν, οὕτως ὥστε ἀπὸ τὰ καθ' ἡμέραν σχεδὸν καταπλέοντα εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη ἀτμόπλοια νὰ φθάνουν τακτικῶς χιλιάδες περιηγητῶν, πρὸ παντὸς δὲ ἀπὸ τὸν Καναδὰν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Αἱ Βερμούδαι νῆσοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ 160 μικρὰς νη-

εἶδομεν ἔχει ἔξ. Ἄν ὁ ἄνθρωπός δὲν εἶχε ἔξ ἡλεκτρόνια εἰς τὸ χημικόν του ἄτομον, γράφει ὁ EDDINGTON, «ἴσως ἢ ζωὴ ὡς μᾶς εἶναι γνωστὴ νὰ μὴ ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ».

Ἴσως νὰ ὑποτεθῇ ὑπὸ τινων ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔξ ἡλεκτρονίων τοῦ ἀνθρώπου ἦτο ἀπαραίτητος. Αὐτὸ εἶναι ἀληθές. Χωρὶς τὰ ἔξ αὐτὰ ἡλεκτρόνια τοῦ στοιχείου τούτου ὁ κόσμος μας δὲν θὰ εἶχε τὴν ἐνδιαφέρουσαν μορφήν τὴν ὅποιον ἔχει. Ἐὰν ἐσπένιζε ὅπως σπανίζουν τὰ στοιχεῖα 3, 4, 5, 9, ἢ 10 (δηλ. τὸ λίθιον, τὸ βερύλλιον, τὸ βόριο, τὸ φλουόριον καὶ τὸ νέον) ἢ ζωὴ κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν πλανήτην μας θὰ ἦτο περιορισμένη εἰς μέγαν ἀριθμὸν. Ἀναρίθμητα παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ εἶδους δύνανται νὰ ἀναφερθῶν διὰ νὰ δείξουν ὅτι δι' εἰδικῶν χαρακτηριστικῶν ιδιοτήτων οἱ μεγάλοι ἀριθμοὶ τῶν ἡλεκτρονίων καὶ τῶν φωτονίων δύνανται νὰ συσπειρωθῶν καὶ νὰ ὁργανωθῶν εἰς συνολὸν κόσμον πᾶν ἄλλο ἢ ἀπλοῦ, νεκροῦ καὶ μονοτόνου. «Ἀλλὰ εἶναι δυνατόν αἱ εἰδικαὶ αὐταὶ δυναμικότητες νὰ παρυσιάζονται ἐκ τύχης καὶ νὰ συμβαίνουν ἀπλῶς;»

Καὶ ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω ἡ τυχαία καὶ ἄνευ σχεδίου καὶ σκοποῦ ἐμφάνισις τῆς ζωῆς δὲν εἶναι σήμερον παραδεκτὴ. Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Πασταῖρ ἀπέδειξε πειραματικῶς τὸ ἀδύνατον τῆς αὐτομάτου γεννήσεως οὐδεμία μέχρι τῆς στιγμῆς παρουσιάσθη δυνατότης ἀποδεικτικῇ τοῦ ἐναντίου, διὰ ἐπειράματος ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς ἐξετάσεως. Ὁ Καθηγητὴς A COMPTON ὡς εἶδομεν εἰς προηγούμενα ἄρθρα περιορίζει εἰς πολὺ μικρὸν ἀριθμὸν τοὺς ἐργάτας τῆς ἐπιστήμης, οἱ ὅποιοι παραδέχονται τὴν ἄποψιν ταύτην. Ὁ ἴδιος τονίζει μετὰ πεποιθήσεως τὴν ἄρνησίν του. Δὲν εἶναι δυνατόν ἐκ τύχης νὰ κατέχουν τὸ πρωτόνια καὶ τὰ φωτόνια καὶ τὰ ἡλεκτρόνια τοιαύτην σειρὰν χαρακτηριστικῶν, θεωρουμένων ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μετατροπὴν αὐτῶν εἰς ἓνα κόσμον ἀπείρου ποικιλίας καὶ ζωῆς*. Ἀκολουθῶν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Νεύτωνος, ἀντὶ τῆς ἐκ τύχης ἐμφανίσεως τῶν φαινομένων τῆς κινήσεως καὶ τῆς ζωῆς, ἀναγκαίως εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς πίστεως εἰς τὸν Δημιουργὸν τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως, τὴν παρουσίαν τοῦ ὁποίου διαβλέπει εἰς τὸ Σύμπαν μὲ τοὺς νόμους του καὶ τὰς κινήσεις του καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς παραλλαγὰς του.

(Συνεχίζεται)

σίδας ἐκ τῶν ὁποίων περίπου αἱ 31 εἶναι κατακημέναι μὲ τακτικὸν πληθυσμὸν 30,555, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐποχὴν, ἢ ὅποια καὶ εἶνε ἡ κ υ ρ ί α ἐ π ο χ ῇ τῆς Βερμούδας, ἀνέρχεται εἰς ὀγδοήκοντα περίπου χιλιάδας. Αἱ λοιπαὶ νησίδες εἶναι ἀκατοίκητοι. Μερικαὶ ἐξ αὐτῶν ἡγοράσθησαν τελευταίως ἀπὸ διαφόρους Ἀγγλοὺς, Καναδοὺς καὶ Ἀμερικανοὺς πλουσίους οἱ ὅποιοι ἔκτισαν ἐπ' αὐτῶν ὠραίας ἰδιωτικὰς διαμονὰς.

Ὅλαι αἱ νησίδες φέρουν ἰδιαίτερα ὀνόματα, ἐπειδὴ δὲ εἶναι τόσον πολλὰ ἐχρησιμοποίηθη ἀπὸ τὸ ἀριμόδιον Τμήμα καὶ ἡ Ἑ λ λ η ν ι κ ῇ Ἀ λ φ ά θ η τ ο ς οὕτως ὥστε νὰ ἀκούῃ κανεὶς πολλάκις νὰ ἀναφέρηται ἡ «Βῆτα νῆσος» ἢ «Θῆτα νῆσος» (THETA ISLAND) κλπ. Κατ' ἐπιστημονικὴν θεωρίαν εἶναι ὅλαι αἱ νῆσοι αὐταὶ τῆς Βερμούδας κορυφαὶ βουνῶν τὰ ὅποια εἰς τὸ μακρὸν παρελθὼν κατεβύθησαν.

Αἱ Βερμούδαι νῆσοι ἐπῆραν τὸ ὄνομα Βερμούδαι ἀπὸ τὸν Ἰσπανὸν Ἰωάννην BERMUDEZ ὁ ὁποῖος πρῶτος τὰς ἀνεκάλυψε κατὰ τὸ ἔτος 1515. Ἐπειτα ἀπὸ ἐνὸς σχεδὸν αἰῶνος ἐγκατάλειψεν, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1612 ἓνας ὁμιλος Ἀγγλῶν ἀποικιστῶν ὑπὸ τὸν Σερ Σόμερς καὶ τὸν Σερ Γκέιτς κατευθυνόμενος ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Βιργινίαν τῆς Ἀμερικῆς, ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Βερμούδας κατόπιν ναυαγίου.

Αὐτοὶ καὶ ἰδίᾳ ὁ Σερ Σόμερς ἦσαν οἱ πρῶτοι συστηματικοὶ ἀποικισταὶ τῆς Βερμούδας, ἢ ὅποια, ἔνεκεν τούτου, γνωρίζεται κάποτε καὶ ὡς SOMERS ISLAND. Ὡς ἐκ τούτου ἐγίναν αἱ Βερμούδαι νῆσοι προτεκτοράτον τῆς Ἀγγλίας, μὲ ἰδιαίτερον Βουλὴν, τὴν ἀρχαιοτέραν θεαίως μετὰ τοῦ Λονδίνου. Καὶ ἀπὸ τότε παραμένει μέχρι σήμερον ὑπὸ σημαίαν καὶ κυριαρχίαν Ἀγγλικήν.

Πολλὰ ἀξία λόγῳ πράγματα εὐρίσκει κανεὶς σχετικῶς μὲ τὴν ρομαντικὴν αὐτὴν Ἱστορίαν τῆς Βερμούδας εἰς τὰ δύο μικρὰ Μουσεῖα τῆς νήσου τὸ ἐν ἐκ τῶν ὁποίων εὐρίσκεται εἰς τὴν πόλιν Χάμιλτον, τὴν πρωτεύουσάν, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὴν πόλιν «Ἅγιος Γεώργιος». Τὸ τελευταῖον μάλιστα εἶνε ἐπιτυχὴς συνδυασμὸς Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης.

Αἱ Βερμούδαι ἀπέχουν 670 ναυτικά μίλια ἀπὸ Νέας Ὑόρκης ἐντὸς τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἰς κατευθείαν γραμμὴν ἔναντι τοῦ Τσάρλεστον Νοτίου Καρολάinas. Ἡ περιφέρειὰ τῶν συνολικῶς εἶνε μόνον εἴκοσι τετραγωνικά μίλια. Ἐκ τῶν 30,555 κατοίκων τῶν αἱ δέκα ὀκτὼ χιλιάδες εἶναι μαῦροι, ἢ δὲ ὁμιλουμένη γλῶσσα εἶνε θεαίως ἢ Ἀγγλική. Κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν θεωρίαν ὅλα αὐτὰ τὰ νησὶα τῆς Βερμούδας εἶναι αἱ ἐναπομείνουσαι κ ο ρ υ φ α ἰ β ο υ ν τ ἢ ὅποια εἰς τὸ μακρὸν παρελθὼν κατεποντίσθησαν.

Ἡ θερμοκρασία τῶν νήσων τῆς Βερμούδας εἶνε 70 περίπου βαθμοὶ κατὰ μέσαν ὄρον καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε σχεδὸν πάντοτε καθαρὰ καὶ ὁ οὐρανὸς γελαστός ὑπερνημίζων κάπως τὸν ἀπαράμιλλον οὐρανὸν τῆς ὠραίας μας Ἑλλάδος. Ἡ χρῆσις αὐτοκινήτων δὲν ἐπιτρέπεται διὰ τὰ μὴ μολύνηται ἡ διαύγεια τοῦ τόπου ἀπὸ τὴν γκαζολίνη. Συνεπεία τούτου δύναται νὰ εἶνε κανεὶς ἀσφαλὴς ὅτι ἐφ' ὅσον εὐρίσκεται ἐν Βερμούδα δὲν θὰ κατακοπῇ ἀπὸ κανὲν αὐτοκίνητον. Μόνον δὲ 5-6 αὐτοκίνητα τῆς Κυβερνητικῆς καὶ τῆς Πυροσβετικῆς Ὑπηρεσίας κυκλοφοροῦν πότε-πότε.

Ὡς ἐκ τούτου ἀνεπτύχθη μεγάλως ἡ χρῆσις ποδηλάτων οὕτως ὥστε εἰς κάθε τρεῖς κατοίκους νὰ ἀναλογεῖν δύο ποδήλατα. Δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ Βερμουδιανὸς χωρὶς ποδήλατον. Ἐπίσης εἰς μεγάλῃν χρῆσιν εἶναι καὶ αἱ ἱμα-

* "Some of the specific problems with which science is faced have seemed to indicate an intelligent power working in the universe."

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Σ Ε Α Γ Α Π Ω , Κ Υ Ρ Ι Ε

Μᾶς δίδει ὁ Θεὸς τὰ ἀγαθὰ Του ἀκατάπαυστα καὶ σὲ μεγάλη ἀφθονία καὶ πρέπει ὅλοι μας θεομὰ νὰ Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ νὰ Τὸν ἀγαποῦμε. Πῶς ἡμποροῦμε νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεόν; Πῶς ἡμποροῦμε νὰ ἀγαπήσουμε κάποιον πὺ ποτὲ δὲν εἶδαμε καὶ πὺ ποτὲ μας δὲν γνωρίσαμε; Πῶς ἡμποροῦμε νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεὸν μὲ τὴν καρδιά μας;

Πολλοὶ μεγάλοι καὶ πολλὰ μικρὰ παιδιὰ λέγουν τακτικά, καὶ λέγουν πάντοτε πῶς ἀγαποῦνε τὸν καλὸν Θεὸν καὶ ὅμως αἱ πράξεις τους δὲν συμφωνοῦνε μὲ τὰ λόγια τους. Κανένας δὲν ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ πῶς ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν ὅταν δὲν ἀγαπᾷ ἐκείνους πὺ ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε κοντά μας γιὰ προστασία καὶ γιὰ συμβουλή, γιὰ βοήθεια καὶ συντροφιά, γιὰ ὑπηρεσία καὶ γιὰ ἀλληλοβοήθεια.

Πῶς ἡμπορεῖ ἓνα παιδί νὰ λέγῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν καλὸν Θεόν, ὅταν δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἴδιον του καλὸν πατέρα πὺ τόσα ἔκαμε καὶ κάμνει καὶ θὰ κάμῃ δι' αὐτό; Πῶς ἡμπορεῖ κάποιο παιδί νὰ εἰπῇ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν καλὸν Θεὸν ὅταν τὴν μητέρα του δὲν ἀγαπᾷ, δὲν σέβεται καὶ δὲν κάνει πάντοτε καὶ παντοῦ τὸ θέλημά της; Πῶς ἡμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανένας ὅτι ἀγαπᾷ τὸν καλὸν Θεὸν ὅταν μὲ τὰ ἀδελφία του μαλώνει καὶ μὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς βρίσκεται πάντοτε σὲ πόλεμο κρυφὸ καὶ φανερό; Κανεὶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ λέγῃ πῶς τὸν Θεὸν τὸν ἀγαπᾷ ὅταν μέσα του δὲν κλείνει σεβασμὸ στὸν ἱερέα καὶ στὸ δάσκαλο, καὶ ὅταν ἡ ἀγάπη δὲν γεμίζει τὰ στήθια του μὲ τὰ πειὸ εὐγενικά αἰσθήματα.

Ἄγαπᾷ τὸν καλὸν Θεὸν μόνον τὸ παιδί πὺ ἀγαπᾷ καὶ σέβεται καὶ βοηθεῖ ὅπου μπορεῖ τὸν πειὸ ἀγαπημένον φίλον του στὴ γῆ, τὸν πατέρα του. Ἄγαπᾷ μόνον τὸ παιδί πὺ δείχνει τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸν καλὸν Θεὸν μὲ τὴν ἀγάπη στὴ γλυκειά του τὴ μητέρα, μὲ τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ὑπακοή στὸν πειὸ χαριτωμένον ἄγγελο στὸν κόσμον αὐτό, στὴ μητέρα τὴν καλή καὶ τὴν ἀξιολάτρευτη. Ἄγαπᾷ τὸν Θεὸν τὸ παιδί

πὺ πάντοτε ἀγαπᾷ τὰ ἀδελφία του καὶ τὰ ἄλλα τὰ καλὰ παιδιὰ πὺ ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε γιὰ συντροφιά, τοὺς ἱερεῖς καὶ διδασκάλους του καὶ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους πὺ εἶναι μεγαλύτεροι ἀπὸ αὐτὸ καὶ γιὰ τὴν ἰδική του εὐτυχία φροντίζουν καὶ κουράζονται.

Τώρα μᾶς μένει νὰ μάθουμε πῶς πρέπει νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεόν. Δὲν ἀγαπᾷ ἀληθινά, δὲν ἀγαπᾷ πραγματικά οὔτε τὸν πατέρα, οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τοὺς ἄλλους φίλους, συγγενεῖς καὶ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους, ἐκεῖνος πὺ μὲ λόγια μόνον δείχνει τὴν ἀγάπη του αὐτή. Δὲν ἀγαπᾷ τὴν μητέρα του ἐκεῖνο τὸ παιδί πὺ μόνον μὲ λόγια γλυκὰ ἢ ὑποκριτικά λέγει πῶς τὴν ἀγαπᾷ καὶ τὴν σέβεται. Δὲν ἀγαπᾷ τὸν πατέρα καὶ τ' ἀδελφία, τὸν ἱερέα, τὸν διδάσκαλο καὶ κάθε ἄλλον ἀξιαγάπητον ἄνθρωπον, ἐκεῖνο τὸ παιδί πὺ μόνον φαινομενικά, πὺ μόνον γιὰ τὸν τύπο, πὺ μόνον γιὰ νὰ τὸ βλέπουν ἄλλοι, κάνει ὅτι τοὺς ἀγαπᾷ. Δὲν ἀγαπᾷ ἐκεῖνο τὸ παιδί πὺ μόνον ἀπὸ φόβο καὶ ἀπὸ συμφέρο δείχνει τὴν ἀγάπη του.

Ποῖος ἀγαπᾷ ἀληθινά;

Ἄγαπᾷ ἀληθινά ἐκεῖνο τὸ παιδί πὺ δείχνει καὶ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα τὴν ἀγάπη του, ἐκεῖνο πὺ σκέπτεται πάντα τὸ καλὸ διὰ τὸν ἄλλον, ἐκεῖνο πὺ λέγει πάντα, ἀλλὰ καὶ κάνει μὲ ἔργα τὸ καλὸ. Ἄγαπᾷ τὸν πατέρα του ἐκεῖνο τὸ παιδί πὺ δὲν τὸν στενοχωρεῖ ποτὲ ἀλλὰ μὲ ἔργα τὸν τιμᾷ καὶ τοῦ χαρίζει εὐχαρίστησι. Ἄγαπᾷ τὸν πατέρα του τὸ παιδί πὺ ἔχει καλοὺς τρόπους, πὺ φέρονται καλά, πὺ λέγει καλά λόγια, πὺ εἶναι στὰ μαθήματα καὶ στὰ παιγνίδια του καλὸ, ἐκεῖνο πὺ ὅλος ὁ κόσμος ἀγαπᾷ καὶ συμπαθεῖ καὶ λέγει πάντοτε γιὰ τὸν πατέρα του.

—«Χαρὰ εἰς τὸν πατέρα αὐτόν. Ἔχει πολὺ καλὰ παιδιὰ. Χαρὰ του.»

Ἄγαπᾷ τὴν μητέρα του ἐκεῖνος πὺ πραγματικά κάμνει πάντοτε τὸ θέλημά της καὶ ποτὲ δὲν τῆς δίδει ἀφορμὴ νὰ στενοχωρηθῇ. Ἄγαπᾷ τὴν μητέρα τὸ παιδί πὺ εἶναι τόσο καλὸ καὶ φρόνιμο καὶ ὅλοι τῆς μητέρας οἱ γνωστοὶ λέγουν γι' αὐτό.

«Χαρὰ στὴ μητέρα πὺ μεγάλωσε αὐτὸ τὸ φρόνιμο καὶ τὸ καλὸ παιδί...»

Ἄγαπᾷ τ' ἀδελφία του ἐκεῖνο τὸ παιδί πὺ εἶναι πάντοτε ἀληθινὸς φίλος καὶ σύντροφος μαζί τους. Ἐκεῖνος πὺ ἔχει πάντοτε μαζί τους τὴν ἴδια τὴν χαρὰ καὶ τὴν ἴδια λύπη. Ἐκεῖνος πὺ ἀνοίγει τὴν καρδιά του στὰ ἀδελφία του καὶ πάντοτε τοὺς λέγει τὴν ἀλήθεια.

Ἄγαπᾷ τὸν διδάσκαλον καὶ τὸν ἱερέα του ἐκεῖνο τὸ παιδί πὺ ὄχι ἀπὸ φόβο, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκτίμησι βαθεῖα τοὺς σέβεται, τοὺς ἀγαπᾷ καὶ ζητάει πάντοτε τὴ συμβουλή τους.

Ἀγάπη τέτοια θέλει ἀπὸ ὅλους τόσο τοὺς μικροὺς ὅσον καὶ τοὺς μεγάλους ὁ καλὸς Θεός. Καὶ πῶς ἡμποροῦμε νὰ ἀγαπάμε ἀληθινὰ τοὺς ἄλλους; Μὲ ποιὸν τρόπο; μὲ ποῖα μέθοδο; Μόνον μὲ τὴν καλὴ καρ-

ξαι, κυκλοφοροῦσαι καὶ ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς νήσου. Ὑπάρχει, ἀπὸ τοῦ 1931 καὶ ἐφ' ἑξῆς, καὶ ἓνας μικρὸς ἡλεκτρικὸς σιδηροδρόμος συνδέον τὰς κυριωτέρας νήσους ἀπὸ τῆς πόλεως Χάμιλτον, ἡ ὁποία εἶνε ἡ πρωτεύουσα, καὶ τῆς πόλεως Σόμερσετ μέχρι τῆς ἄλλης ἐπίσης σημαίνουσας πόλεως τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἥτοι 24 μιλίων.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Γ. Δ.

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Τὴν 3ην καὶ 10ην Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν εἰς τὰς Κοινότητας TROY καὶ SCHENECTADY, N. Y.

—Δι' ὑπηρεσιακὰς ὑποθέσεις κατῆλθε καὶ παρέμεινεν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. Ἀθηναγόρας.

—Διωρίσθησαν Ἱερατ. Προϊστάμενοι τῶν Κοινοτήτων Ἀγίου Φραγκίσκου (Ἀγίας Τριάδος) καὶ Μέμφις Τενεσσὶ οἱ Εὐλαθέστατοι Ἀμφιλόγιος Σαραντίδης καὶ Ἀρτέμιος Σταματιάδης.

—Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ

διά, μόνον μὲ καλὴν ἀνατροφή μποροῦμε νὰ μάθουμε νὰ ἀγαποῦμε πραγματικὰ καὶ ἀληθινὰ τοὺς ἄλλους.

Τὸ πειδ εὐκόλο εἶναι νὰ ἀγαπᾷς καὶ νὰ εἶσαι καλὸς εἰς τοὺς ἄλλους. Δὲν γίνεται πειδ εὐκόλο πρᾶγμα σὲ ὅλον τὸν κόσμον. Νὰ ἀγαπᾷς, νὰ κάνῃς τὸ καλὸ. Ἀρκεῖ μονάχα νὰ συνηθίσῃ κανεὶς ἀπὸ μικρὸς νὰ χαίρεται ὅχι μόνον γιὰ τὴ δική του τὴ χαρὰ, μὰ καὶ γιὰ τὴ χαρὰ τῶν ἄλλων. Τότε θὰ εἶναι πάντοτε χαρούμενος καὶ ποτὲ ἡ λύπη δὲν θὰ σκιάσῃ τὸ μέτωπόν του. Νὰ χαίρεσαι γιὰ τὴν εὐτυχία τὴ δική σου καὶ νὰ χαίρεσαι καὶ γιὰ τῶν ἄλλων τὴν εὐτυχία. Διπλὴ χαρὰ.

Δοκιμάσατε παιδιὰ, νὰ χαίρεσθε γιὰ κάθε τι. Σὰν βλέπετε τὴν μητέρα σας χαρούμενη, πάρετε καὶ σεῖς λίγη ἀπὸ τὴ χαρὰ της. Σὰν βλέπετε τὸν πατέρα στενοχωρημένο, μὲ τὰ καλὰ σας λόγια καὶ τὸ καλὸ σας φρόνιμο καὶ τὸ γελαστό σας πρόσωπο καὶ τὴν ἐλπίδα στὸ Θεό, δοκιμάσατε νὰ τοῦ δώσετε ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὴ δική σας τὴ χαρὰ.

Κάμνετε τὸ θέλημα τοῦ δασκάλου σας καὶ τοῦ ἱερέως ἀκοῦστε τὴ σοφὴ συμβουλὴ. Ξέρουν περισσότερα ἀπὸ σᾶς. Ἔτσι μὲ τὸν καλὸ τρόπο, μὲ τὴν ἀγάπη σας, θὰ γεμίσετε χαρὰ τὴν ψυχὴ τους καὶ θὰ πάρετε καὶ σεῖς διπλὴ χαρὰ ἀπὸ αὐτοὺς.

Τὰ καλὰ λόγια δὲν στοιχίζουν περισσότερο ἀπὸ τὰ κακὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἄσχημα. Λέτε πάντοτε καλὰ λόγια γιὰ τὰ ἄλλα τὰ παιδιὰ, τὰ ἀδελφία σας, τοὺς φίλους σας καὶ μὲ μεγάλη σας χαρὰ θὰ ἰδῇτε ὅτι καὶ ῥεῖνοι θὰ λέγουν τὰ πειδ καλὰ λόγια γιὰ σᾶς. Θὰ δοκιμάζετε καὶ πάλι τὴ διπλὴ χαρὰ. Μιὰ χαρὰ δική σας καὶ μιὰ χαρὰ δική τους.

Τέτοια ἀγάπη θέλει ὁ Θεός.

Ἀγάπη ἀληθινή, πραγματική, μὲ ἔργα ἀγάπη ὅχι (λόγια μόνο)

Ἀγάπη ποὺ γιαιτρεύει τὴν πληγὴ καὶ εἶναι βάλαμο (στὸν πόνο!)

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΠΑΠΠΑΣ

Πνευματικὸν Δικαστήριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐργασθὲν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

—Ἡ Κληρικολαϊκὴ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ τὴν 16ην Ὀκτωβρίου ἐν Δητρόιτ, κατὰ τὴν σχετικὴν Ἐγκύλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀμερικῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ἐπεσκέφθησαν διάφοροι Ἐπιτροπαὶ καὶ Κοιντικὰ Συμβούλια καὶ συνεσκέφθησαν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ διαφόρων ἐπειγουσῶν ὑποθέσεων.

—Τὴν Κυριακὴν, 24ην Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος Νέας Ὑόρκης καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

—Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προέβη κατὰ τὰς ἑβδομάδας ταύτας εἰς διαφορὰς διδασκαλικοὺς διορισμοὺς.

—Ἱερατ. Προϊστάμενος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου ἐν Λὸς Ἀντζελες διωρίσθη ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρας Βαράκλας.

—Τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος Νέας Ὑόρκης κ. Εὐστ. Γεωργίου ἐπεσκέφθη ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας.

—Ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Κάλιστος ἐπεσκέφθη διαφόρους Κοινότητας λειτουργήσας ἐν τοῖς Ναοῖς αὐτῶν καὶ ὡμίλησας καταλλήλως.

—Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου Σπυρ. Κοτάκη δημοσιογράφου ἀποθανόντος, διεβιδάσθη ἡ συμπάθεια τῆς Ἐκκλησίας.

—Ὁ κ. Ἀθανάσιος Πλιάτσικας διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Ἀγγλικῆς ἀλληλογραφίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Οἱ ἐν CORPUS CHRISTI, TEX, ὁμογενεῖς συνελθόντες εἰς σύσκεψιν τελευταίως ἀπεφάσισαν ὅπως ἐπιζητήσουν ἴδρυσιν Κοινότητος μὲ σκοπὸν νὰ ἐνισχύσουν τὸ αὐτὸς Ἑλληνικὸν Σχολεῖον.

—Πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τοὺς Ἱερατικοὺς Προϊσταμένους τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐστάλη ἐγκύκλιος ὅπως παρενθεθῶσιν αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Γενικὸν Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον τῆς Δητρόιτ τὴν 16 Ὀκτωβρίου.

—Κατόπιν Θεολογικῶν ἐν Ἀθήναις σπουδῶν ἐπέστρεψεν εἰς Βοστώνην ὁ πρὸ πενταετίας σταλεὶς εἰς Ἑλλάδα Ἱωάννης Καμηλάκης.

—Τὴν 15ην Σεπτεμβρίου συνήλθεν εἰς τὴν τακτικὴν αὐτοῦ συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Σ. Ἀρχιεπισκοπῆς τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου.

—Τὴν τελευταίαν Συνεδρίαν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἀτησχύλησε, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ συζήτησις ἔαν καὶ κατὰ πόσον θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἰδρυθῇ Νεκροταφεῖον ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ταφὴν τῶν Ὀρθοδόξων Νέας Ὑόρκης καὶ περιχώρων.

—Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῆς Κοινότητος Ἀτλάντικ Σίτι.

—Δι' ἐγκυκλίον τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὰς Κοιντικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων, ἐτονίσθη ὅτι καὶ ἐφέτος δέον νὰ ληφθοῦν ὅλα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν φροντίσιν ὁλων τῶν ὁμογενῶν μαθητοπαίδων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

'Απρ. 23	Marino L. Greco	'Ελισάβετ Β. Τσόνη
'Ιούν. 3	Δημήτριος Α. Τρίκοιλας	'Αννα Δ. Πανούση
» 19	'Ιω. Ε. Μανουσούδακης	Παρασκ. Γ. Ψαθογεωργάκη
» 25	Δημήτριος Π. Παγώνης	'Ελένη Κ. Καψιμάλη
» 25	Χαράλ. Μ. Δημητριάδης	Μαρία Α. Μιχαήλαρου
'Ιουλ. 2	Κωνσταντίνος Ι. Κалаγιάς	'Ελένη Α. Πάππα
» 23	Κωνσταντ. Α. Πρωτόπαπας	'Αναστ. Α. Τσιμπούκη
» 29	Σταμάτιος Ι. Γιάνναρης	Τριανταφυλλιά Α. Τσόγγη
Αύγ. 8	Λεωνίδας Κ. Φράγκος	Δέσποινα Μ. Πολυκανδρόγιτη
» 13	'Ανδρογιάν. Π. Τσιλιμυδός	Ευανθία Α. Γκριτζιώτου
» 15	Γεώργ. Α. Φραγκούδης	Κωνστ. Π. Γεωργοπούλου
» 15	'Αναστάσιος Ε. Οικονόμου	Ευαγγελία Β. Παππά
» 15	'Αλέξιος Α. 'Ομπολένσκυ	Jane Wheeler Irby
» 16	Μανούσος Ε. Λαμπάκης	Gertrude Th. Kowaleski
» 17	Ευθύμιος Β. Ευθυμίου	Σοφία Η. Τσιτᾶ
» 17	Νικόλαος Γ. Καραχάλιος	Μαρία Β. 'Αποστολάκου
» 19	Frank J. Polcha	Μαρία Ι. Πίσχου
» 20	Θεόδ. Χ. Δανιγγέλης	'Ελένη Ε. Παπαζαφειροπούλου
» 20	Frank E. Lyons	Πηνελόπη Ε. Κουμινάκη
» 20	'Ιωάννης Α. Ευθυμίου	Μαρία Α. Σακελλαρίου
» 20	Νικόλαος Δ. Χαλκιώτης	'Ιωάννα Α. Παντέλα
» 20	Δημήτριος Α. Μπόλιας	Νίνα Μ. Λοΐζου
» 20	'Ιωάννης Δ. Καρλαύτης	Σοφία Π. Γιαννούκλα
» 20	Θεοφάνης Ν. Πεταλάς	Φωτεινή Α. 'Αναστασίου
» 20	Παναγ. Β. 'Αθανασόπουλος	Γεωργία Γ. Λιναρδάκη
» 20	Κωνσταντ. Α. Ταλαγάνης	Αικατερίνη Ν. Μπήλιου
» 20	Παναγιώτης Ι. Μπράτης	'Ελένη Δ. Τζάβα
» 20	'Αντ. Σ. Χρυσανθόπουλος	'Ολυμπία Σ. Κωνσταντοῦ
» 20	'Ιωάννης Γ. Σεριανός	Σωτηρία Κ. Θεοχάρους
» 20	Νυμφόρος Σ. Μυλωνᾶς	Φωτίτσα Ι. 'Οδατζῆ
» 20	Bernard A. Rodriguez	Δέσποινα Μ. Πάππα
» 20	Στυλιανός Φιλίππιδης	Κλειώ Π. Γεωργιάδου
» 20	Γεώργιος Α. Μυριαλάκης	Κλεάνθη Μ. 'Αντωνάκη
» 20	'Απόστ. Ν. Χατζηδημητρίου	Καλλιόπη Α. Σγουρη
» 20	Νικόλαος Χ. Γεωργίου	Δέσποινα Χ. Ευσταθιάδου
» 20	Πέτρος Η. Κούρσουλας	'Αγγελική Π. Σπυριδάκου
» 20	Γεώργιος Ι. Μαργακουδάκης	Hope W. Daht
» 20	Νικόλαος Μ. Ευγόρης	Bertha P. Karosi
» 20	Στέργιος Δ. Χουλιάρας	'Αννα Α. Μαρτίνη
» 20	Γεώργιος Κ. Κερμανίδης	Θεοδώρα Ι. Νευροζίδη
» 20	Κωνστ. Σ. Σταματέλλος	Charlotte J. Tompson
» 20	Δημήτριος Γ. Δούκας	'Αγγελική Κ. Καρρά
» 21	Πέτρος Ι. Μιχάλαρος	Μαλάμα Α. Τζαμούση
» 22	Γεώργιος Η. 'Ανδρεόπουλος	Σταυρούλα Θ. Γαζέττα
» 23	Νικόλαος Ε. Μανιάτης	Κωνστ. Δ. Σπυροπούλου
» 24	Νικ. Γ. 'Αναστασόπουλος	Παρασκ. Γ. Χριστοπούλου
» 24	'Αντώνιος Π. Μπιστολαρίδης	Σουσάνα Ι. Μανταρά

Κοινότης

Waterbury, Conn.
Toledo, Ohio
Weirton W. Va.
Pittsfield, Mass.
New York City
New York, N. Y.
Cleveland, Ohio
Cleveland, Ohio
Bayard, Nebraska
Somerville, Mass.
Lowell, Mass.
Seattle, Wash.
Miami, Fla.
Chicago, Ill.
Washington, D. C.
Spartanburg, S. C.
Mt. Vernon, N. Y.
Chicago, Ill.
New Brunswick, N. J.
Los Angeles, Cal.
Haverhill, Mass.
Akron, Ohio
Willimantic, Conn.
New York, N. Y.
Lynn, Mass.
Akron, Ohio
Chicago, Ill.
Toledo, Ohio
New York C ty
Reading, Pa.
New York, N. Y.
Brooklyn, N. Y.
Toledo, Ohio
Cincinnati, Ohio
Indiana, Pa.
Monteal, Can.
Devenport, Ia.
Youngstown, Ohio
Birghampton, N. Y.
Canton, Ohio
Boston, Mass.
Boston, Mass.
Somerville, Mass.
Pawtucket, R. I.
Boston, Mass.
East St. Louis, Ill.
Port Huron, Mich.

Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς

Αιδ. Μπερσεντῆς
Αιδ. Κ. Χατζηδημητρίου
Αιδ. Δημήτριος Μπούρας
Αιδ. Ν. Σπηλιώτης
Αιδ. Νικόλ. 'Ανδρεόπουλος
'Αρχ. Ε. Τσουρουνάκης
'Αρχμ. Χρυσόγ. Λαυριώτης
'Αρχμ. Χρ. Λαυριώτης
Αιδ. Ε. Παπαδογεωργάκης
Αιδ. 'Ιωάννης 'Ιεροθέου
Αιδ. Δημ. Σγουρός
Αιδ. Στέφ. Φουτρίδης
'Αρχ. Μ. Φουσιάνης
Αιδ. Μάρκος Πετράκης
'Αρχμ. Αιμιλιανός Λαλούσης
Αιδ. Μ. Μερκούρης
Αιδ. Χ. Μωροεωργος
Αιδ. Μ. Πετράκης
Αιδ. Κ. Κανελλόπουλος
'Αρχ. Ε. Γεωργιάδης
Αιδ. Π. Φρέντζος
Αιδ. 'Ιωάννης Κωνενάς
'Αρχ. Β. Παπαγιαννακόπουλος
Αιδ. Ε. Χρυσολοφᾶς
'Αρχμ. Χρυσόφ. 'Αργυριδής
Αιδ. 'Ιωάν. Καπηνεκάς
Αιδ. Μᾶρκος Πετράκης
Αιδ. Κ. Χατζηδημητρίου
Αιδ. Βασίλειος Παπανίκας
'Αρχ. Ν. Παύλου
Αιδ. Β. Παπαδόπουλος
Αιδ. Βασίλ. Μιχαλόπουλος
Αιδ. Ν. Χατζηδημητρίου
'Αρχμ. Ν. Βαμβάκος
Αιδ. Δ. Σίλβεστρος
'Αρχμ. Διον. Μαυρίας
Αιδ. Δ. Προδρομίδης
Αιδ. Ν. Σακελλαριδής
'Αρχ. Σ. Καραμπιτέρης
Αιδ. Α. Βρέττας
Αιδ. Βασίλειος Ευθυμίου
Αιδ. Βασίλειος Ευθυμίου
Αιδ. 'Ιωάν. 'Ιεροθέου
'Αρχμ. Μ. Σταυρίδης
Αιδ. Κ. Χατζηλάμπρου
Αιδ. Η. Τσαούσης
Αιδ. Α. Παλαστεράνου

Διαδίδετε

ὅπου καὶ ὅσον δύνασθε τὸν
«'Ορθόδοξον Παρατηρητήν».

Εἶνε τὸ μόνον 'Ελληνικὸν Θρη-
σκευτικὸν Δεκαπενθήμερον Πε-
ριοδικὸν εἰς ὅλην τὴν 'Αμερικὴν.

ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α'. — Ἐκδοσις Δευτέρα, ἐπηρευμένη με 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρόμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιοῦντων τοῦτο Διδακτὸν τῆς Ἀμερικῆς. Με γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ δάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπιτηδὲς χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσῆλθε ἤδη εἰς τὰ πλείστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηρευμένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τῶν ὁλόν σελίδας, με 60 καλλιτεχνικάς πολυχρόμους εἰκόνας, ἐπιτηδὲς σχεδιασθεῖσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρους Β'. — Δευτέρα Ἐκδοσις 1939 Ἐπηρευμένη καὶ βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωσμάριον διὰ τὰ παιδιὰ μας. Με γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικὴν, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας πρὸς ἑξαπτον ἕως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἐφορτάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ δ ἡ γ ὁ ς σ υ μ π ε ρ ι φ ο ρ ὶς διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἐν βασικὸν διδάγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον με ὥραϊα μεγάλα γράμματα, ὥραϊαν εἰκόνα ἐπιτηδὲς σχεδιασθεῖσαν, καὶ εὐκόλον ποιημάτων ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἐκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρόμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

“ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ”. — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἀναγνωσμάριον διὰ τὴν Δευτέρα Τάξιν. Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατόπιν τοῦ προκηρυχθέντος Διαγωνισμοῦ. Ἡ ὕλη του γραμμὴν εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν ῥέουσάν, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν, θρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἐποτιθῆται ἐπὶ πλέον με διδακτικὸς μύθος, εἰς τρόπον ὥστε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ν' ἀποσπᾷ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ. Νέα ἔκδοσις, διορθωθεῖσα συμφωνῶς με τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐξετιμῶνται ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ εἶναι δεδεμένον καλλιτεχνικῶς. Τιμᾶται \$0.55.

“ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ”. — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. Ἐκδοσις νέα διὰ τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1937—1938, διορθωθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα συμφωνῶς με τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὸν προκηρυχθέντα Διαγωνισμόν. Περιλαμβάνει ὅλην ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθίκης, ἐπίσης τὰ θέματα τὸν εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν Κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνος καὶ γενικῶς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον εἶναι πραγματικὰ κατάλληλον διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς γλῶσσαν ῥέουσάν δημοτικὴν. Ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ δεδεμένον καλλιτεχνικῶς, τιμᾶται \$.60.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ “ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ”. — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ.—Τὸ μόνον ἐγκεκριμένον διὰ τὴν Δ'. ἢ Ε'. Τάξιν. Ἀριστεῖσαν εἰς τὸν Διαγωνισμόν τῶν Διδακτ. Βιβλίων καὶ ἐγκριθέν ὡς τὸ μόνον κατάλληλον Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ'. Τάξεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν ἑπταετίαν. Νέα ἔκδοσις, Γ', ἐπηρευμένη καὶ βελτιωμένη, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Εἶναι βιβλίον παιδαγωγικῶς διαρρυθμισμένον, περιέχον μεθοδικῶς ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὀριζομένην ὕλην εἰς

τὰ Ἑλληνικά, γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, σύντομον Ἱστορίαν, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν τῆς Ἑλλάδος, με στοιχεῖα γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος, Χάρτην τῆς Ἑλλάδος, λεξιλόγια, θέματα τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικὰ καὶ προσευχάς, τροπάρια καὶ ἔθνηκα ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικῶς με ἴσως ἀπλῆς καθαρευούσης, ἀπλοποιημένην. Ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με στοιχεῖα μεγάλα καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας. Δεδεμένον. Τιμᾶται 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα Ἐκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικοῦ διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συνεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην, —οὔτε ἀρχαῖζουσάν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὥραϊα γράμματα πρὸς εὐκόλιαν τῶν μαθητῶν πρὸς μολὺς ἤχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἀπλοῦν, λιαν διηγηματικὸν ὕφος του, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὁποῖα πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων πρὸς περιέχει, καθιστᾷ τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξόχως ἀγαπὸν ἐν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικά διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστον λέξεων, ἔθνηκα ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκόλιαν τοῦ διδασκοντος. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 60 ἀριστοτεχνικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα Ἐκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῇ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἢ Δ. Τάξεως. Με διηγηματικὸν ὕφος, γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ ῥέουσάν—οὔτε ἀρχαῖζουσάν, ὥστε ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, με τρόπον πρὸς ὃν μαθητὴς νὰ μαθηθῇ με εὐχαρίστησιν καὶ νὰ ἀσθάνεται ὑπερῶς, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνικὴν φυλὴν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἔθνηκα ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 110 ἀριστοτεχνικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ.—Με ὕφος τεργνὸν καὶ γλῶσσαν ἀπλουστάτην ἀναγράφονται εἰς τὸ Θρησκευτικὸν τοῦτο Ἀναγνωστικὸν ὅλα ὅσα ὁ ἔδω Ἑλλήνοπαις ποτεῖται νὰ γνωρίξῃ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθίκης. Ἐχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ἴδια εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχάς, διδάγματα, συγκεντρωτικάς ἐρωτήσεις καὶ πλείστας ὅσας καλλιτεχνικάς εἰκόνας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιοῦται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου, πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ.—Τὰ ὁραύτερα κεφάλαια τῆς Καινῆς Διαθίκης περιλαμβάνονται εἰς ὕψος τεργνόν ταν καὶ διηγηματικόν. Γλῶσσα ἀπλουστάτη, εἰκόνας πολλὰ καὶ καλλιτεχνικά. Στοιχεῖα μεγάλα καὶ ἐνανάγνωστα. Διδάγματα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικά καὶ ὅλαι αἱ προσευχαὶ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ μάθῃ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνοπαις. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιοῦται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, κομῶς πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θρησκευτ. Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΑΟΥ.—Με ἀπλοῦν τρόπον ἀναγράφεται ὅλη ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1935, χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδίων. Εἰκόνας, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα ἐνανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ Ἱστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιοῦται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ' ἢ Ε' Τάξεως. Ἐκδοσις ἐπὶ ἀρίστου στυλτοῦ χάρτου μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Δεδεμένη 50 σέντς.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

D. C. DIVRY, Inc., Publishers, 240 WEST 23rd STREET NEW YORK